

கலைக்கதிர்

கல்கை, சீலுககை தெருகுப்பு

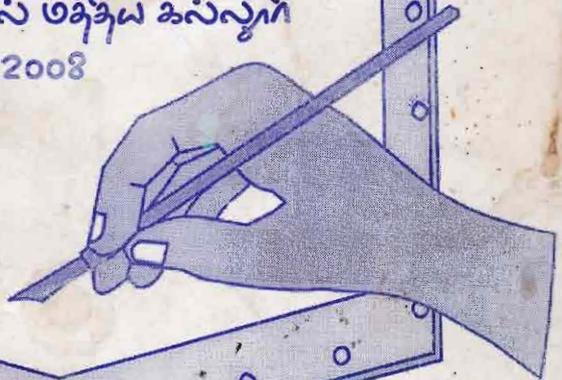
(அறணலர் சூக்கல்கள்)

அலகியீடு:

அறணலர் அக்யூம்

யு/இணைவிக் மத்திய கல்லூரி

2008

கலைக்கதிர்

கவிதை, சிறுகதை தொகுப்பு

(மாணவர் ஆக்கங்கள்)

வெளியீடு:

மாணவர் மன்றம்

இனுவல் மத்திய கல்லூரி

2008

ചിന്താകലനം

പ്രൊഫ. എ. കെ. അബ്ദുൽ ഖാദർ

(നാലാം പതിപ്പ് 2015 നവം 10)

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്

മു. സി. സി. സി. പ്രസിദ്ധീകരണം

കോഴിക്കോട്, കെ. എ. ഐ. ഐ. ഐ. 3

8002

அதிபரின் ஆசியுரை

இணுவில் மத்திய கல்லூரி மாணவர்களின் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக கவிதை, சிறுகதைகள், கொண்ட இச்சஞ்சிகை உருவாகியிருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. மாணவர்களின் படைப்பாற்றல் எழுத்தாக்க முயற்சிகள் யாவும் வெளியீடாக வெளியிட ஆசிரியர் குழாம் எடுத்த முயற்சி மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது.

எண்ணங்கள் பகிரப்பட வேண்டியவை. பாடசாலை வாழ்வு காலத்தில் உருவான ஆக்கங்கள் வெளியீடாக கொணர்ந்து சமூகத்தவர்களுக்கு உதவும் வகையிலும் சமூகத்தவர்களுடன் இணைக்கப்படவும் இம் முயற்சி சிறப்படைந்து காணப்படுகின்றது. இலக்கியவாதிகளினூடான தொடர்பான எமது கல்லூரி மாணவர்கள் பெற இச்சஞ்சிகை உதவும். இவை போன்ற படைப்புகள் எதிர் காலத்தில் வெளியிட வாழ்த்துக்கள் கூறி மகிழ்வடைகின்றேன்.

அ.சதானந்தன்

அதிபர்

பிரதி அதிபரின் ஆசியுரை

யா/ இணுவில் மத்திய கல்லூரியின் மாணவர்களின் ஆக்கங்களை தாங்கி வெளிவரும் கலைக்கதிர் சஞ்சிகைக்கு ஆசியுரை வழங்குவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். பொருத்தமான ஒரு சஞ்சிகைத் தலைப்பு தெரிவுசெய்து அதற்கு சித்திரம், சிறுகதை, கட்டுரை, ஆக்கங்கள் உள்ளடக்கிய கனதி யானதாக வெளிவருகின்றது இதன் மூலம் எமது கல்லூரி மாணவர்கள் தமது ஆற்றல்களை பலவாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இதன் மூலம் மாணவர் எழுத்தாற்றல் வாசிப்புத்திறன் சிந்ணை சக்தி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். எனவே இப்பணியில் ஈடுபடும் அனைவருக்கும் எனது நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

ம.உதயகுமாரன்

பிரதி அதிபர்

ஆசிரியரை

எமது கல்லூரி மாணவர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கிய கலைக்கதிர் என்னும் சஞ்சிகை வெளிவருவதையிட்டும் பெருமை அடைகின்றேன். கவிதை, சிறுகதை எனும் இலக்கிய வடிவங்களில் மாணவர்கள் தங்கள் ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தி சஞ்சிகையினை ஆக்கியுள்ளனர் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வமும், திறமையும் உடைய சிறந்த மாணவர்கள் இக் கல்லூரியிலே கல்வி கற்றார்கள் என்பதனை பொதிகை, கலைக்கதிர் சஞ்சிகைகள் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. மாணவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து பொறுப்பாசிரியர்கள் ஆற்றப்படுத்தியுள்ளனர்

மாணவர்களிடையே காணப்படுகின்ற தனியாள் திறமைகளை இனங்கண்டு அவர்களை இத்துறையிலே பிரகாசிக்கச் செய்கின்ற எமது அதிபரின் அயரா உழைப்பினால் இவ்வாக்கம் தொகுதியாக வெளிவருகின்றது.

இவ்வாறான ஆக்கங்கள் மேலும் வெளிவரவேண்டும் என வாழ்த்துவதுடன் எம் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பில் சிறப்படைய வேண்டும் என இறையருள் வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி க.மகாலிங்கசிவம்

ஆசிரியர்

பொறுப்பாசிரியரின் ஆசியுரை

பொறுப்பாசிரியர் ஆசியுரை

யா/இணுவில் மத்திய கல்லூரியின் மாணவர் மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் கலைக்கதிர் என்ற சஞ்சிகையானது அவர்களது ஊள்ளார்ந்த திறன்களை வெளிக்கொண்டுவருவதற்கு பெரும் பங்கெடுப்பை நல்கியுள்ளது. இது தனியே கவிதைத் தொகுதி களாகவும், சிறுகதைத்தொகுதிகளாகவும் மட்டுமே வெளிவருகின்றது. எனினும் எமது மாணவர் மன்றமானது பல்வேறுவிதமான போட்டிகளையும் நடாத்தி மாணவர்களை ஊக்கமளித்து வருகின்றது. கட்டுரை, வினாடி வினா, பட்டிமன்றம், கவியரங்கம், பேச்சு போன்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளை ஆற்றி வருகின்றது.

இச் சஞ்சிகையானது எமது மாணவச் செல்வங்களின் புத்தகத்துடன் புணையப்பட்டவையாகும். அவர்களது பிஞ்சு உள்ளங்களில் மலர்ந்த மலர்கள் என்றும் நல் மணம் பரப்பும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவை கன்னி முயற்சியாக இருந்து அவர்களை மேன்மேலும் ஊக்கமளித்துள்ளமை வரவேற்கத்தக்கது. தமிழ் மாணவர் மன்றமானது முன் உதாரணமாகத்திகழ்கின்றது.

இவ்வனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் ஊக்கமும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கிய அதிபர், பிரதிஅதிபர், ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியறிதலை தெரிவிப்பதுடன் மன்றப்பெறுப்பாசிரியர்கள் சார்பில் நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நல்ல தமிழ் இனிமெல்லச் சாகும்
என்ற பாரதியின் கூற்றை மறுதலிப்போம்

திருமதி அ.சத்தியேந்திரன்

பொறுப்பாசிரியர்

ஆசியுரை

யா/ இணுவில் மத்திய கல்லூரியில் வெளியிடப்படும் கலைக்கதிர் ஆனது நிறைவும் பொழிவும் பெற்று வெளி வருவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன் சங்கம் வளர்த்த தமிழ் என்றும் இனிய தமிழ். இன்னும் மேன்மை பெற்று விளங்குவதற்கு எமது கல்லூரி தமிழ் மன்றத்தின் பங்களிப்பு மிக உனதமானதாகும். எமது மாணவர்கள் கற்றலுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது, அவர்களின் ஏனைய ஆற்றல்களான சிறுகதை, கவிதை என்பவற்றினை தாங்கி இச் சஞ்சிகை வெளிவரப் பெற்றமை வரவேற்கத்தக்கதாகும். இணைபாடவிதானச் செயற்பாடுகளின் உச்ச வெளிப்பாடாக இச் சஞ்சிகை புதுப் பொலிவுடன் வெளிவர எனது இதயங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“தமிழுக்கு அழிதன்று பேர் - அந்தத்
தமிழின்பத் தமிழ் - எங்கள்
உயிருக்கு நேர்!”

திருமதி ந.சுகுமாரன்
ஆசிரியர்

ஆசியுரை

எமது கல்லூரின் தமிழ் மன்றத்தினூடாக தரம்-6-13 வரையிலான மாணவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ள “கலைக்கதிர்” என்னும் நூலுக்கு, ஆசியுரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கல்வியின் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின்படி நாட்டின் தேசிய குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் நோக்கமாக ஆசிரியர் மையக் கல்வி என்ற நிலையிலிருந்து மாணவர் மையக்கல்வி என்பதை முதன்மைப்படுத்தித் தேர்ச்சிமட்ட கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. அந்த வகையில் மொழிப்பாட விருத்தி சம்பந்தமாக மாணவர்களிடையே நவீன இலக்கியச் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுப்பதற்காக மொழிப்பாடநூல் களுடாகவும் இவை பற்றிய கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில் மாணவர்கள், தமது அறிவு ஆற்றலுக்கேற்ற வகையில் கவிதைகள், சிறுகதைகள் அடங்கிய “கலைக்கதிர்” என்னும் நூலை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர்களுடைய ஆற்றல் மிகவும் பாராட்டப்படக் கூடியதும், போற்றப்படக் கூடியதுமொன்றாகும். இவர்களுடைய ஆக்கமுயற்சிகள் மேன்மேலும் வளரவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி ச.கையாநாதன்

ஆசிரியர்

பொருளடக்கம்

	விடயம்	பக். எண்
1.	அன்பைத்தேடி	01
2.	விதியை வெல்வோம்	05
3.	வெளிநாடு தந்த வெள்ளைக்கார பரிசு	07
4.	நிழல்கள் ஸ்ரீ நிஜங்கள்?	12
5.	கண்ணாடிப் பூக்கள்	13
6.	விஞ்ஞானத்தின் சா(சோ)தனை	14
7.	மனித ஆசைகள்	16
8.	ஏழ்மைப் பெண்	16
9.	அன்பு	17
10.	தாய் அன்பே மேலானது	19
11.	தாயே துயரகற்று	20
12.	மாண்புமிகு மாணவரே	21
13.	ஆசானின் பெருமை	22
14.	வேலி	24
15.	நிறைவேறிய இனிய கனவுகள்	31
16.	வழி பி(தி)றக்குமா?	35
17.	விடுதலை செய்துவிடு	40
18.	உயிர் கொடுத்த தேவதை	41
19.	தாழ்வு மனப்பான்மையும் சுயமுயற்சியும்	45
20.	வாழ்வின் ஒளியாம் கல்வி	48
21.	நாடுகளும் சிறப்பு பெயர்களும்	51
22.	உலகின் அன்புக் கரங்கள்	53
23.	அவன் கற்பூரம்	54
24.	வாழ்கையில் ஒழுக்கம்	57
25.	அன்னையே தருவாயா	57
26.	தாய் அன்பு	58
27.	அம்மா.....	58
28.	சமாதானமே நீ மலர்ந்துவிடு	59
29.	நன்றியுரை	60

அன்பைத்தேடி

கடற்கரை எங்கும் ஒரே சப்தம்; மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடுகள்; மாலை வேளையில் மக்கள் எல்லோரும் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் நிலவன் மனதில் மட்டும் ஒரே நிசப்தம் கடற்கரையோரத்தில் அண்மையில் நின்ற தென்னை மரத்தின் கீழ் இருந்து கடலைப்பார்த்து ஒரு கணம் வெறித்தான் ஏய்...நீ...மட்டும் சந்தோஷமா இருந்தா போதுமா? நான் நான்...என்று ஆர்ப்பரிக்கும் அலையைப் பார்த்து ஒரு பெரு மூச்சு விட்டான். அவன் யாரிடம் சொல்லி அழுவான். கடவுளே சே.. எனக்கு இப்படி ஒரு வாழ்கை வேணுமா என நினைத்துக்கண்களை மூடிய போது அவனது கடந்த காலங்கள் அவன் இதயத் திரையில் நிழற்படமாக விழுந்தன.

நிலவன் பிறப்பதற்கு முன்னரே அவனது அப்பாவை அரக்கர்கள் (இராணுவத்தினர்) தமது குரோத வெறிக்குத் தீனியாக்கி விட்டார்கள். நிலவன் குடும்பத்தில் ஒரே பிள்ளை வறுமை என்பதை தெரியாமல் அன்னை தந்தையின் அரவணைப்புத் தெரியாது ஆயாவின் வளர்ப்பிலேயே சிறுவயதைக் கழித்தாள். நிலவனின் அம்மா ரேவதி ஓரளவு படித்த பெண் என்பதால் அவன் பிறந்த மறுவருடத்திலிருந்து வங்கியொன்றில் வேலை பார்த்து வரலானாள். நிலவனைப் படிக்க வைத்து ஒரு டாக்டராக உருவாக்க வேண்டும் என்பதே அவளது கனவு.

நிலவனுக்கு ஒன்பது வயதாயிருந்த போது அவர்களின் வாழ்வில் விதி விளையாதத் தொடங்கியது. ரேவதியின் இதயத்தில் சிறு துவாரம் ஏற்படவே அவள் நோயாளியானாள். அதனால் வேலைக்கும் செல்ல முடியவில்லை எனினும் தனது உடல் நிலையைக் கருத்தில் கொள்ளாது நிலவனைப் படிக்க வைப்பதிலேயே அக்கறையாக இருந்தாள். நிலவனும் தாயின் நிலமையை உணர்ந்து கல்வியினை ஊக்கமாக கற்றுவந்தான். ரேவதியின் கனவும் என்றோ ஒருநாள் நனவாகத்தான் போகிறது. நிலவன் க.பொ.த உயர்தரப்பரீட்சையில் 3A எடுத்து மருத்துவ பீடத்திற்கு தகுதி பெற்றான். ஆயினும், இலங்கை ரீதியாக இரண்டாம் இடம் பெற்றமையால் புலமை பரிசில் மூலம் லண்டன் செல்வதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

தாயைவிட்டுப் பிரிய மனம் இல்லை. அவளே உலகம் என்றெண்ணினான். அதனால் லண்டன் செல்லவில்லை என்று ரேவதியிடம் கூறினான். ஆனபோதும் அம்மாவின் பிடிவாதம் அவனைத் திசை திருப்பியது. அதன் பிரதிபலனாக நிலவன் லண்டன் சென்று உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தான் ஆறு வருடங்கள் கற்று முடித்து விட்டு தன் தாயையும் உறவினர்களையும் காணும் அவாவுடன் தாய் நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்தான்.

அவன் வீடு வந்து சேரும் போது ஓரே சனக்கூட்டம் என்னவென நினைத்துக் கொண்டு அவசரமாக உள்ளே சென்று பார்த்துபோது அங்கிருந்த காட்சி நிலவனைப் பேரதிர்ச்சிக் குள்ளாக்கியது. அவனையறியாமலேயே அவனது தோள்களிலிருந்து பயணப்பை நழுவி யது. அங்கே நிலவன் உயிரினும் மேலாக நேசித்த அவனுடைய தெய்வம் அவனைப் பத்து மாதம் பக்குவமாய்ச் சமந்த அவனது அம்மர் ரேவதி சலனமற்று பிணமாகக் கிடந்தார். அம்மா நா...ன்...உ...ங்...க...ட... ம..க..ன்.நி...ல...வ...ன்... வ...ந்திருக்கின்றேன் டொ...க்...ர...ர... வ...ந்...தி...ரு...க்... கி...ற...ன். அம்மா...ஓ...ரு...க்கா...ப்...பா...ரு...ங்...க... ள...ன் என்று விண்ணே அதிரும்படியாகக் கதறினான் மாலையானதும் ஈமக்கிரியைகள் முடிந்து தெய்வத்திற்கு நெருப்பு மூட்டி விட்டுத்திரும்பினான்.

வீட்டிலிருந்த திண்ணையின் மீது உணர்வுகள் இன்றிப் படுத்திருந்தான். அப்போது அவன் நண்பனான சுதா நிலவனின் தோளில் கைவைக்கவே நினைவு கலைந்து திரும்பிப்பார்த்தான். சாரிடா... உன்ர அம்மா தான் சொன்னவா என்ற பிள்ளை படிச்ச டொக்ரரா வந்தா போதும் அந்தச் சந்தோஷத்திலாவது என்ற ஆத்மா சாந்தியாகி விடும் அதாலதான் நான் உனக்குப் போன் பண்ணல்ல நீ உன்ர அம்மா மேல வைத்திருந்த அன்பினாலதான் அவங்கட உடம்பயாச்சும் பார்த்திட்டாய் என்றான்.

நிலவன் சுதாவின் முகத்தைப் பார்த்து சுதா என்ற அம்மா என்னை டொக்ரரா பார்க்க ஆசைப்பட்டவா. அவான்ற ஆசையை நான் நிறைவேற்றினாலும் அம்மாவ உயிரோட பார்க்க முடிய கலைக்கதீர்

வில்லை நான் முட்டாள்தான் என்று கலங்க, சுதா தொடர்ந்தான். நிலவன் உனக்கு என்ற அப்பா மூலமா ஒரு பெண்ணைப்பார்த்து திருமணம் செய்து தரலாம். நீ இனியும் தனியாக சீவிக்க முடியாது. கொஸ்பிட்டலுக்கு போயிட்டுவா யாருனக்குச் சமைத்துப் போடுறது அதனால் தான் சொல்றன். நிதானமாக ஒரு முடிவை எடு நான் வாறன் என்று விடைபெற்றன்.

சுதா கூறியபடியே பரணிதா என்ற பெண் நிச்சயிக்கப்பட்டு மிகவும் எளிமையான முறையில் நிலவன் பரணிதா திருமணம் முடிந்தது. பரணிதா அறிவானவள் அழகானவள் அவற்றிற்கு மேலாக பொறுமை வாய்ந்த மங்கை. புது உறவின் வருகையால் நிலவனின் மனதில் ஓரளவு திருப்தி உண்டானது. நிலவன் தனது பரணிதாவைப் பார்த்துப்பல தடவை வியந்ததும் உண்டு. 21ம் நூற்றாண்டில் இப்படி அன்பான அறிவான தமிழ்ச்சி அதாவது தமிழரின் நாகரீகத்தைக் குலையவிடாது வாழும் பெண் இவள் மட்டுமே என்று சந்தோசப்படுவதுமுண்டு.

ஒரு நாள் நிலவனும் பரணிதாவும் காரில் பயணித்துக் கொண்டிருந்த போது பரணிதாவின் அண்ணன் வாகன விபத்தில் (அதாவது அவர்களின் அண்ணனுடைய மோட்டார் வண்டியும் நிலவனில் காரும் அடிபட்டு) தலை உடனே சிதைந்து இறந்தது கண்டு பரணிதா அதிர்ச்சிக்குள்ளாகிவிட்டாள். அந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து அவளால் மீளவேமுடியவில்லை. உடனேயே வைத்தியா சாலைக்கு கூட்டிச்சென்றாள். நிலவன் பரணிதாவை ஒப்பிற்றியில் அனுமதித்த டாக்டர்கள் பரிசோதித்துப் பார்த்து விட்டு கை விரித்து விட்டார்கள். மிஸ்ரர் நிலவன் உங்கட மனைவி சரியாக பாதிக்கப்பட்டுட்டாங்கா எங்களாள் எனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றார்கள் மறுநாளே வீட்டுக்கு அழைத்து வரப்பட்டாள் பரணிதா. நிலவனால் பரணிதாவை நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை

பரணிதாவை என்னை ஏன்மமா அணுஅணுவாகச் கொல்லுறா என்று அவளைப் பார்த்து பல தடவை அழுவுதுமுண்டு. அன்னமாகச் செல்லமாப் பேசிய பரணிதாவைப் பார்த்து மனம் வருந்துவான்.

உயிரிருந்தும் ஜடமாகவே இருக்கும் பரணிதாவையே தினம் காண்கிறான். அவளால் பேசமுடிவதில்லை ஆதலினால் நிலவன் அன்பைத்தேடி அலைகின்றான். தந்தையின் முகம் தெரியாது தாயின் முகம் தெரியாது மனைவியின் பாசம் தெரியாது வைத்தியசாலையில் தினமும் நோயாளிகளையே கண்டு அவர்களின் துன்பத்தில் பங்கு கொண்டு கடலே தஞ்சம் என்று தினமும் கடற்கரைக்கு வருகின்றான். நிலவன் வெண்ணிலவு கூட உலகிற்கு ஒளியைக்கொடுத்த போதும் அதன் வனத்தில் சோகங்களின் சாயலாக மாறாத வடுக்களாகக் கருமையின் படிவுகள் அதே போல வெண்ணிலவைப் போன்று பிறருக்கு உழைக்கும் வைத்தியப் பாத்திரத்திலே துன்பங்கள் பல சூழ்ந்து இதயத்தைச் சுமந்து வாழும் நிலவன் கடற்கரை வந்த போதும் அங்கும் நின்மதிசுகம் கிடைக்காது அவன் கால்கள் போன திசையில் விதியின் கதையை மீறி அவனது சோகங்களை மறக்க நடக்கின்றான் அன்பைத்தேடி.....

வாழ்வில் மறக்கப்பட்ட அன்பும்
 இதயத்தில் மறைந்துள்ள சோகமும்
 நிலவனில் உள்ளத்து உணர்வுகளை
 அஃரண மாக்கி
 வேதனை என்னும் சிறைக்குள் தள்ளியது
 அவனின் பயணம் தொடர்ந்தது.
 கால்போன திசையில் அன்பைத்தேடி.....

நி.நிசாந்தி
 தரம் A/L 2008

விசுவை வெல்லோம்

காலைப்பொழுதில் கதிரவன் கண்விழிக்க பூக்கள் எங்கும் பூத்துக் கண்சிமிட்ட சிந்தும் பனித்துளிகள் கண் கண் சொரிய மலைச்சாரல்களின் அருவிகள் சாரல் ஓரம் துள்ளித்திரிய சின்னக்குயில்கள் ஆலம் விழுதுகளில் ஊஞ்சல் ஆடி கீதங்கள்பாட மலர்ந்தது காலை வேணிற் பொழுது. வயல்களின் நடுவே அழகிய குடிசை அக்குடிசையில் ஒரு குடும்பம் குருவிக்கூடாய் வாழ்ந்து வந்தது .

அக் குடும்பத்தில் ஒருத்தியாய் தான் மீனா வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் அழகைக்கண்டு இயற்கையே மெய்சிலிர்த்து நிற்கும் அவ்வளவு அழகானவள். தன் குடும்பத்தின் வறுமை தாங்காத மீனா அக்குடும்பத்தின் சுமை எல்லாம் தனது தலையில் தூக்கிக் கொண்டாள். கண் இரண்டும் தெரியாத அன்பு அம்மா, காதுகள் இரண்டும் கேட்காத அரவணைக்கும் அப்பா, அவள் துணைக்கு அன்புத்தங்கை இவ்வாறு அவர்கள் குடும்பம் இருந்தது.

தனது படிப்புக்கும் தனது தங்கையின் படிப்பிற்கும், அவள் வீடுகளுக்கு சென்று கூலி வேலை செய்து கண் விழித்து அயராது உழைத்தாள். தன் குடும்பத்திற்காக தன் படிப்பை அரப்பணம் செய்து அவள் படித்தபடிப்பிற்கு ஒரு சிறு வேலை தேட நினைத்தாள். வருமானம் குறைவாக இருந்ததால் வேறு ஒரு சிறு வேலை தேட ஆரம்பித்தாள். அவள் உறவினர்கள், மீனா குடும்பம் பணக்காரராக இருந்த போது அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய் வருவார்கள். ஆனால் தற்போது அப்படி ஒரு உறவினர்கள் இருக்கின்றனரா என்று கூடதெரியாமல் இருந்தனர்.

அன்று நடந்த பெரிய விபத்தில் தனது தாயும் தந்தையும் ஊனமானதை நினைத்து கதறும் போது ஒருவர் கூட ஆறுதல் அளிக்க முடியாது இருந்தும் தனது குடும்பத்திற்காக ஒரு நேரத்தில் ஒரு இடம் கேட்டிருந்தாள். ஆனால் அவர்களோ அவர்களது ஊனத்தை நினைத்துக் கேலி செய்தனர் அன்றிலிருந்து தனது உறவினர்கள்

மத்தியில் தனது குடும்பத்திற்கு ஒரு வேளை உணவவாவது கொடுக்க வேண்டும் என ஒவ்வொரு கண் நித்திரையும் தன் குடும்பத்திற்காக செலவழித்தாள்.

ஒவ்வொருநாளும் விடியற் காலை எழுந்து தனது தாய் தந்தையர்களுக்கு செய்யவேண்டிய கருமங்களை முடித்து பின் காலை உணவுகளை தயாரித்து தன் தங்கையை தாய் போல பராமரித்து அயலில் உள்ள பாடசாலையில் தன் தங்கையை விட்டு விட்டுப் பின் தனது வேலைக்கு ஆயத்தமாகி நகர்புறவேலை என்பதனால், விடியற்காலையில் எல்லா வேலையும் செய்ய வேண்டிய நிலமை ஏற்பட்டுள்ளது. வீதியோரம் செல்லும் போதெல்லாம் இவளைப் பின் தொடர்ந்து வரும் ஆண்களும் அதனைக் கண்டு குழுமிக் கதைக்கும் பெண்களுக்கும் அதனையெல்லாம் பொருட் படுத்தாது தான் எப்படியாவது வேலைக்கு குறித்த நேரத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்பது தான் அவளது குறிக்கோள்.

ஒவ்வொரு கால்கள் அடியும் தனது முயற்சிக்கான பாதை என நினைத்துச் செல்வாள். அலுவலகத்தில் கண்ணும் கருத்துமாய் வேலையைக் கவனித்து அவன் மனேஜர் பதவிக்கு வந்து உறவினரிடம் தனது சாதனையை நிலைநாட்டினாள்.

விவேதிக்கா

தரம் A/L 2009

வெளிநாடு தந்த வெள்ளைக்காரப் பரிசு

தம்பி எழும்பு - எட்டு மணியாச்சு உனக்கு இன்னுமா விடியேல்ல..? ஆம்பிஎப்பிள்ளை என்று இருக்கிறாய்... வீட்டில் ஆனமான தொன்றா ஏதாவது செய்கின்றாய் எண்டாலும் இல்ல... நித்திர முளிச்சு வெட்டிப்புடிங்கினவன் மாதிரி விடிய விடிய கிட.

இஞ்சருங்கோ காலங்காத்தால தொடங்கி விடியல் சும்மா இருங்கப்பா என்ற பிள்ளை எவ்வளவு நல்லவன் எட தம்பி எழும்பன் இந்தா தேத்தண்ணி குடி இம்.. என்னம்..மா 1 Minutes.

அம்மாண்ட செல்லத்தினர் வண்டவாளம் கொஞ்சனாளில் தெரியத்தானே போகுது O/L எத்தனை பாடம் வெற்றிக் கொடியோ..? இதெல்லாம் A/L படிச்சு “கம்பஸ்” போய் கடவுளே.....

யது.....யது.....யாரோ சந்துருவாம்... உனர் சினேகிதப் பெடியனாம் காதிலையும் தோடு தலையையும் மொட்டை அடிச்சிருக்கிறான் கழுத்துக்க பெரிய சங்கிலி யாரடா பொடியன்.

சந்ரு.....?

இவ்வளவு நேரம் படுக்கையில் புரண்டவன் தட்டுத்தடுமாறி எழுந்து ஓடுகிறான் ஹலோ யது..

என்னடா என்னை மறந்திட்டியா? இல்லடா 5ம் ஆண்டு படிச்ச ஞாபகம் இருக்காட சந்ரு எப்ப லண்டனால வந்தனி போன Monday தானரா சசியையும் கூட்டிக்கொண்டுள்ளம்பிடு நான் போகேக்கா சசி வீட்டையும் போய் செல்லிவிட்டு போறன் கெதியா வெளிக்கிடு சரிடா பத்துநிமிடத்தில வாறன் நீ போட்டுவா.

ஹலோ டாடி ஹலோ டாடி என்று பாட்டுப் பாடியவாறு முகம் கழுவியது வெளிக்கிடுகிறான்

என்ன லட்சுமி பெற்றதாய் என்று இருக்கின்றாய் சொல்லித் திருத்தக் கூட தெரியேல்ல பிள்ளையை பெத்தா மட்டும் போதாது

நல்லபடியா வளர்க்கவும் தெரியணும். துள்ளுகின்றமாடு பொதி சுமக்கும் பார்.

ஏனம்மா இவர் சுடுதண்ணி குடிச்ச நாய் மாதிரி கத்திறார். இஞ்சாருங்கோ என்ர பிள்ளையைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும் சுமமா கத்திறியள் வாய்க்க விரல் வைச்சா கடிக்கத் தெரியாத குழந்தை மாதிரி விரட்டிறியள் .

அம்...மா...சந்ரு லண்டனால வந்திருக்கிறான்... போட்டுவாறன்

யார் தம்பி சந்தானத்தினர் பெடியனே ஆள் எவ்வளவு மாறிட்டான் என்னாட.... சரி சாப்பிட்டுப் போவேன் இந்தா ஒருவாய். வேண்டாம் அம்மா பசிக்கேல் இண்டைக்கு இவனுக்கு English Class Sir வீட்டை வாறன் எண்டவர் இந்தப் பொடியன் எங்க கண்டவனோட சுத்தப்போகுதோ சிவனேசன் முனுமுனுக்கிறார்.

அம்மா ஆண்டு -5 படிக்கேக்க இடம் பெயர்ந்து போனவன் இப்ப எத்தனை வருடத்திற்குப் பிறகு வந்திருக்கிறான். நான் கட்டாயம் அவனை சந்திக்கணும் ஒரு நிமிடம் கூட என்னால பொறுக்கேலாது. போய்த்தான் ஆகணும் .

அப்பா....Bye..... அம்மா.... Bye....

இஞ்சபார் லட்சுமி இவன் போற போக்கைப் பார்த்தா எந்த படுகுழிக்குள்ள விழப்போறானோ தெரியயேல்.....

சுமமா இருங்கப்பா உங்கடவாயை திறந்தால் பொரிஞ்சு கொட்டுறியள்

யது சசியை அழைத்துக்கொண்டு சந்ரு வீடு சேர்ந்தான் யது.... சசி.... சந்ரு சினேகிதக் கும்பலுடன் உல்லாசமாய் சுத்தித்திரிந்து Party கொடுத்து அனுப்பினான்.

லட்சுமி நேரத்தை பார்ப்பதும் வாசலுக்கு ஓடுவதுமாக மகளை தேடலானாள் தெருமுனைவரை கண்ணோட்டமிட்டாள் களைத்துப்போய் வாயிலில் உட்காந்தாள் மனம் பதற என்னப்பா இரவு பத்து மணியாச்சு ஒருநாளும் இண்டைக்கு இவனை இன்னும் காணோல்ல ஒரு போன் எடுத்துச் சொன்னானா லட்சுமி நடுங்கினாள்.

இஞ்சபார் லட்சுமி உன்ர மகனிற்கு ஆயுள் 100 வாறான் பார் என்னது ஒருமாதிரியாய் வாறான். கால் கரகமாடுது...

சும்மா புசத்தாயுங்கப்பா அவன் களைத்து விழுந்து வாறான் சூடா கொடுப்பம்.....

ஓ இரும்புக் கம்பியை அடுப்புக்குள் வைத்து சூடா கொடுப்பம்

ஏன்டா தம்பி சிராய்ச்சு சிராய்ச்சு நடக்கிற நித்..தி....ரை... அம்மா. கவனம் தம்பியைப் பிடியுங்கோ விழப்போறான். இஞ்சபார் லட்சுமி நீ பெடியனை தலையில் வைச்சு ஆடுகின்றாய் கொஞ்சமும் கண்டிக்கிறாய் இல்ல.

எல்லோரும் படுத்தனர் லட்சுமிக்கு மட்டும் தூக்கம் வரமறுத்தது இவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினால் எங்க இரண்டு பற்றபாடும் என்னவாகுதோ. இருக்கின்றதே ஒரே ஒரு பிள்ளை அதையும் அனுப்பிப்போட்டு படிப்பிச்ச ஆளாக்குவ மெண்டா அதிலையும் நம்பிக்கை இல்ல பின்ன இவனை என்ன செய்யிறது. இப்படியே நினைத்து நினைத்து தன்னை அறியாமலே லட்சுமி தூங்கிவிட்டாள் .

கொக்கராக் கோ..... சேவல் கதிரவன் வரவிற்கு கட்டியம் கூறுகின்றது. பறவைகளின் இனிய ஒலி கீதமிசைக்க குளிர்ந்த காற்று மேனியைத் தழுவ கோயில் மணி கேட்டு திடுக்கிட்டு விழிக்கின்றாள். லட்சுமி எழுந்து கடிகாரத்தைப் பார்க்கின்றாள் காலை 5.30 மணி ஏதோ மனதில் உந்தியவளாய் நேராக

யதுவின் அறைக்கு செல்கிறாள் யது கட்டிலால் வீழ்ந்து குப்பறக் கிடக்கின்றான் ஓடிப்போய் பிள்ளையை எழும்புகின்றான் அந்தக்கணம் கைகள் அவன் தலையை வருட உணர்வற்றவளாக லக்ஷ்மி மெய் சிலிர்க்கின்றாள் பாதங்களைக் தொட்டுப்பார்க்கிறாள்.

“ஐஸ்” போல் குளிர் வர பதறுகிறாள் ஐயோ ஐயையோ இஞ்சருங்கோ இங்கே வ...ந்..து.. பாருங்கோ என்னடி என்ன நடந்தது...? தம்பியை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போவம்

சிவனேசன் முன் வீட்டை தாண்டுகிறார் காருடன் வந்து மகனையும் மனைவியையும் ஏற்றிக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு விரைகிறார்.

வைத்தியர்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடுகிறார்கள் லட்சுமியும் சிவனேசனும் ஓரிடத்தில் இருந்து புலம்புகின்றார்கள்.

அப்பவும் சொன்னான் பிள்ளையை கெடுத்து குட்டிச்சுவர் ஆக்கிப் போடாதே என்று நானும் பிறசர் காரன் என்று உனக்குத் தெரியுமெல்லா லட்சுமி பிள்ளையை படிப்பிச்சு நல்லா வரவைச்சா அவனர எதிர்காலமும் நல்லா அமையும் நாமும் நின்மதியா இருக்கலாம். நான் சொன்னா நீ கேட்கிறாய் இல்ல...

அய்யா, அம்மா, உங்கடபிள்ளையை எங்களால் இயன்றவரை.... முயன்றிட்டம்.. ஆணா பிரயோசனம் இல்ல.. உங்கட பிள்ளை படிப்பூழில்லாமா குடிச்சிருக்கு அதிகமாக பாவிச்சிட்டாரு இரவே இறந்திட்டுது பிரேத பரிசோதனை முடிஞ்சப்பிறகு கொண்டு போங்கோ கூட்டிக் கொண்டு வந்தாலல்லோ கூட்டிக்கொண்டு போறத்துக்கு கொ...ண்...டு வந்தால் சிவனேசன் ஆடிப்போனார்.

இஞ்சாருங்கோ அவன் சந்துரு தான் நீங்க அப்ப செல்லேக்க நான் கேட்கல்ல அவனை பிடிச்ச பொல்சில கொடுப்பம் இஞ்ச நான் சொல்லுறதை ஓருக்கா கேளுங்கோவன். கேட்காத மாதிரி..... தொட்டு ஆட்டுகின்றாள் கணவனை. ஐயோ..

இது என்ன அநியாயம் கடவுளே லட்சுமி ஆஸ்பத்திரியை
உண்டு இல்லை பண்ணிவிட்டாள் அழுது புலம்பித் துடிக்கின்றாள்.

சோதனை மேல் சோதனை.. தாலியையும் பறிச்சிட்டியே
இறைவா. ஆறுதல் சொல்லவே யாருமில்லை அவர் சொல்லேக்க
பெண்புத்தி இப்ப எனக்கு விளங்குது. சீச...சி என்ன வாழ்க்கை
பிள்ளையும் புருசனும் போய் சேர்ந்திட்டுதுகள் கடவுள் நாளைக்கு
எனக்கு ticket கொடுத்தா போய் அதுகளோட சேர்ந்திடுவன்

நிலா நிலா வா.... வா ... நில்லாமல் ஓடிவா ..மலை மீது!
ஏறி வா என்ற பிள்ளையையும் கூட்டிவா.

யூ.சஜீவினி
தரம் 9A

நிழல்கள் = நிஜங்கள்

நிழல்கள் யாவும் விம்பமாய்
என்னைத்தொடர்கின்றன
மறக்க நினைக்கிறது என் இதயம்
நடந்தவை யாவும் கசப்பாயிருந்து
இதயத்தின் மூலையில் கனக்கின்றது
நிஜயங்களைத் தொட்டுப் பார்க்க முடியவில்லை
விட்டுச் செல்லவும் முடியவில்லை
நாளைய வைகறை இன்பமாய் புலர வேண்டும்
என்னும் அகலவில்லை நிழல்கள்
கல்யாணி ராகங்கள் கேட்ட போது
முகாரிகள் மட்டுமே ஸ்பர்ஷித்து ஒலிக்க
ஷடைகாணத் துடிக்கிறது பலதடவை இதயம்

நிஜங்களைத் தேடும் போது நிழல்கள்
ஒட்டிக் கொள்கின்றன~ இதயத்தில்
தொடர்ந்தும் மாறாத வடுக்களாய், முட்களாய்
குத்திக் கழிகின்றது புண்பட்ட இதயம்
களனிபும் மகாவலியும் கண்களிலே
புகுந்தாலோ ஓயாது பெய்கின்றன
விக்டோரியா, லஷ்சபானவாய்
வழிகளிரண்டும் இமயமாகி மூடமறுக்கின்றன
இதயத்தின் பக்கங்களை பல கனாமிகள்
புரட்டி எடுத்து சிதறடிக்கின்றன
புண்பட்ட இதயத்தை பண்படுத்த முனையும்
பேனாவின் விரல்கள் காயப்பட்டு துடிக்கின்றது
எதையும் ஏற்க மறுத்து தடுமாறுகின்றது
செல்லரித்த என் இதயம்

ந.நிசாந்தினி

தரம் 13A

கண்ணாடிப் பூக்கள்

மொட்டு விரியும் மலரின் சின்ன சோகங்களிது.
நாளும் வலியால் வருந்தியிருக்கும் ~ அழகிய பூவிது.
வண்ணத்தப் பூச்சியின் சிறகின் கீழ்
வாழ்க்கையெல்லாம் வசித்திட ஏங்கும்
மென் இதழ்களை அகல விரித்து
காதல் வானில் உலவ நினைக்கும்
வண்டின் வருகையால் மலரும்
நாளும் காதல் மொழி பேசி
நப்பாசை ஊட்டிவிடும் வண்டு
இளங்காற்றின் சங்கீதம் கூட
வண்டின் வருடல்களாய் இருக்கும்
காலைப் பொழுதில் மலரின் முகத்தில்
புள்ளியிடும் பனித்துளிகள் கூட
வண்டு தரும் முத்தங்களாயிருக்கும்
வண்டின் ரணங்களை
தானும் ஏற்று திணழும் வாழ்ந்திருக்கும்

வண்டிற்காய் நாளும் காத்திருக்கும் ~ பூ
காத்திருப்புக்களே வாழ்க்கையாகும் அதற்கு
தேனுள்ளவரை மலரை நகர்ந்துவிட்டு
வண்டும் மெல்ல நகர்ந்துவிடும் ~
வேற்று மலரை நாடி
மலரும் தன் உயிர்க் காதலை
நாடி திணழும் வாடியிருக்கும்
வண்டிடம் ஊடல் கொண்டு

தனிமையை கனவால் கழிக்கும்
வண்டு வருமா?
மலர் தான் நலிந்து விட்டது.
தன் காதலிவம் தோற்றுவிட்டது.
உடலும் சுறையாயிற்றே!

மனதில் தோன்றிய ஆசைகள்
 மரணம் வரைக்கும் வடுக்களாய்
 சமூகத்தின் இயைபற்ற வார்த்தைகளால்
 வாடி உதிர்ந்து விடும் - இனி
 மலரிடம் வண்டு வராதே
 “நறு”மணமே காணாமல் அழிக்கப்பட்டதே அதன் அழகு
 சில தவறுகள் வாழும் வரை ஆயுள் தண்டனையாயிட
 பல சுகங்களே ரணங்களாயிட
 கண்ணாடிப் புவாய் சில்லென்று
 சிதறிவிடும் ஓர் உயிர்ப்பூ

ந.நிசாந்தி
 தரம் 13A

விஞ்ஞானத்தின் சா(சோ)தனை

இப்புவி ஆளவந்த இணையற்ற விஞ்ஞானம்
 செப்பிடும் பேதங்கள் மறந்தது மெஞ்ஞானம்
 கற்களில் தொடங்கி கணனி வரை உன்ஞானம்
 இயற்கையை விஞ்ச வைத்த மகாஞானம் - அது விஞ்ஞானம்.

உயிர் காக்க மாற்று இதயம்
 விஞ்ஞானத்தால் புது உதயம்
 ஆழ்கடல் அடியிலும் ஓக்சிசன் தந்தது
 ஆயுள் நீள மாத்திரை தருவதும் விஞ்ஞானம்

சந்திர மேட்டில் மானிடர் தரித்திடவும்
 செவ்வாயில் நீர் தேடி புறப்படவும்
 புதுக்கோளை ஆராய்ந்து வென்றிடவும்
 பாதைகள் தந்தது விஞ்ஞானம்

அணு முதல் அண்டம் வரை உன்வேகம்
 குழந்தையும் அறிந்திடும் உன் தாகம்
 பாமரர் நெஞ்சிலும் நீதான் பரம்பொருள்
 பாடிடும் கவிஞர்க்கும் இன்று நீயே பைந்தமிழ்

உண்டிவாழ தீதந்தாய் தீக்குச்சி தந்தாய்
உயிர் பறிக்கும் ஜலற்றின் குச்சிகள் எதற்கு
கூட்டுக் குளிகை தந்து நோய் மாற்றினாய்
சயனைட் குப்பிகளாலேன் உயிர் பறிக்கிறாய்.

வெடி குண்டு, அணு குண்டு வேண்டாம்
மிதிவெடி, கண்ணிவெடி வேண்டாம்
இன் அழிய புதியதோர் ஹிரோசிமா, நாகசாகி வேண்டாம்
மலரும் ஒரு புதுவாழ்வு அது தருவாய் ~ விஞ்ஞானமே.

சந்தனம் கலந்த தென்றலின் பாதையில்
கந்தகம் சேர்ந்த ஊர்வலமெதற்கு
குந்தகம் இல்லா வாழ்வினைப் பெறவே ~ நமக்கேன்
நிந்தனை செய்கிறாய் முறையா?

ஓசோனில் தவாரம் வந்தது
ஓவென்றழும் தயரம் தந்தது
வாழ்வென்று உன்னை நினைந்தால்
தாழ்வென்றேன் மரணம் தருகியாய்?

உலகப் போர்களில் அழிந்தன உயிர்கள்
நிதழும் வாழ்வில் நழைந்தது புயல்கள்
செல்கள் மலிந்திட செவிப்பறை செவிடாய் ஆனது
அணுக்கள் புகைந்திட புற்றநோய் வந்தது.

ஆயுதங்கள் மலிந்தால் அபிவிருத்தி எங்கே?
ஆபிரிக்கா அழிந்தால் அமெரிக்கா எதற்கு?
பாழும் வயிறுகள் தினம் நொந்து
நாளும் தடிப்பது புரிவாயா?

விஞ்ஞானமே!
உன் செயலால் புரிந்திடு சாதனை
படைத்திடு தினமொரு சரித்திரம்
வாழும் நம் உலகம் அதுவே என்றும் திண்ணம்

ந.நிசாந்தினி
தரம் 13A

மனித ஆசைகள்

இங்கிலாந்து போக வேண்டும்
இங்கிலீசு பேச வேண்டும்
பிரித்தானியா போக வேண்டும்
பிசியா வேலை செய்ய வேண்டும்

லண்டனுக்கு போக வேண்டும்
லட்சம் பணம் சேமிக்க வேண்டும்
சுவிஸ்லாந்து போக வேண்டும்
சுற்றாலாச் செய்ய வேண்டும்

இத்தாலி போக வேண்டும்
இன்சினியராக வேண்டும்
ஆஸ்திரியா போக வேண்டும்
ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்

கனடா போக வேண்டும்
கலர்கலரா ஆடை அணிய வேண்டும்
அவுஸ்ரேலியா போக வேண்டும்
அரட்டை அடிக்க வேண்டும்

இலங்கை வரவேண்டும்
இன்பமாய் வாழ வேண்டும்

அ.நேதிகா
2008 A/L

ஏழ்கைப் பெண்

உன் தந்தையும், தாயும் இணைந்து
உருவாக்கியதோர் அழகிய
கவிதைப் புத்தகம் நீ
உன்னையும் ஒருவன் வாசிக்க
வருவானென்றே இருவிழ்களும்

பூத்திருக்கின்றது.
 ஆயினும் உன்னை ஒருவனும்
 தட்டிக் கூடப் பார்க்காததால்
 புதுமையாய் கறையின்றி
 இருக்கின்றாய் ~ ஆனால்
 பேராசை உலகிற்குத் தான்
 கறை எவ்வளவு இருந்தாலும்
 பணமிருந்தால் போதுமே
 நீ ஏழைக் குடிசையின் வெளியீடு
 என்பதால் மட்டுமே
 ஒதுக்கி வைக்கப்படுகின்றாய் என்றால்
 இன்றே புறப்படுகின்றேன்
 உனைச் சிறை மீட்க.

அ. நேசிகா
 2008 A/L

அன்பு

தித்திக்கும் தேன் மழையாய் இதமான அன்பு
 எத்திக்கும் நனைகிறதே தாய்மையான அன்பால்
 நித்தம் இன்று ஏங்குகின்றோம் நித்திய அன்பிற்காய்
 நிலவுகின்ற யுத்தம் நீங்க அன்பெனும் கவி தொடுப்போம்

கருவறையில் கருவுலமாய் தோன்றவது தாயினன்பு
 கண்ணாகக் காவல் காப்பது இறைவனன்பு
 கவனமாக பண்பினில் உயர்த்தவது தந்தையினன்பு
 கல்விக்கவி ஊட்டி திறைப்பது ஆசானினன்பு

அன்பே சிவம் என்றே திருமூலர் கூறினாரே
 அன்பிற்காய் ஏங்குகின்ற மக்கள் குரலாலே
 அமைதியான மனம் கொண்ட இறைவனே
 அமைதியினை தோற்றுவிக்க அருள் தருவாயே

அன்பினிலே பல வகைகள் பலவிதமாய் பாரினிலே
அன்று முதல் இன்று வரை பாரினிலே பரவினாலும்
அழகிய தாயன்பின் ஆழத்தை உரைக்க
அன்புமய இறைவனாலும் அறுதியாக முடியாத

பள்ளிப் பருவத்தில் தொடரும் நட்பினிலே
பற்பல துன்பங்களை பறக்கச் செய்து
பண்புடனே பவனி வரும் பெற்ற காலத்தினிலே
பல கலைகள் உணர்த்துகின்ற அன்புக் காலமீது

ஆழமான அன்பு பிரிவுத் துயிர் உணராதது
ஆன்மீக அன்பு துன்பத்தை உணராதது
ஆருயிர் அன்பு என்றும் இணைபிரியாதது
ஆலயங்கள் தேவையில்லை அன்புள்ளம் போதாமம்மா

உள்ளத்து உணர்வுகளை இதப்படுத்தும் அன்பாலே
உயிரிவும் மேலான கல்வி மீதான அன்பாலே
உலகத்து ஒளிவிளக்கான உன்னதமான அன்பாலே
உத்வேகம் கொண்ட உலகமதைப் படைப்போம்

காலச் சக்கரத்தில் துன்பங்களு முண்டு
மாயச் சக்கரத்தில் மாயைகளு முண்டு
காலமது சூது செய்யும் விதி எனும் சூதை
கானலாக மாற்றிடலாம் தாய்மையான அன்பால்

தாய்மை உள்ளம் கொண்டது தாயினன்பு
சேய்மை உள்ளம் உணராதது உலக நடையை
சூலத்தை உணர்த்துவது தந்தையின் அன்பு
பாலங்கள் அமைத்திடுவோம் அன்பினைப் பேணவே.

“அன்பின் தணைகொண்டு புதாபுகம் படைப்போம்.”

வே. அஜந்தினி

தரம் 11A

தூயி அனாபு மலானாது

பத்து மாதம் - எம்மை
சுமந்து - நீ பட்ட பாடு
யார் தான் அறிய மாட்டார்
பாரினிலே நாம் உதிக்க
நீ பட்ட துன்பம்
யார் தான் அறிய மாட்டார்

எமக்கு நோய் என்றால்
அன்னையே உன்
உயிர் போன மாதிரி
வாடிடுவாய்
நாம் பசியால் வாடினால்
உன் பசியையே மறந்திடுவாய்

உன்னை வாட்டி வதக்கி
எம்மை வளர்த்தவளே
உனது அன்புக்கு என்ன தான்
செய்வோமோ
தாயே உன் அன்பு தான்
எம்மை நல்ல வழியில்
கூட்டிச் செல்கிறது
தாய் அன்பு
இல்லையென்றால் - நாமிமல்லாம்
பாரினிலே இருந்தென்ன பயன்
தாய் அன்புக்கு ஈடே இல்லை
ஏன் இந்த உலகமே தாசு தானே

ந.நாமிதா
2008 A/L

தாயே உயர்த்து

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து நம் நாடு
கண்ட தாயரங்கள் எத்தனை தான்? அதைக் கூறு!
வெண்தாமரை மீதிருந்து
விரும்பும் சமாதானம் தந்திடுவாய் என்றிருக்க,
வெந்த புண்ணில் வேலாக எத்தனை ரணங்கள் நீ தந்தாய்?
வீதியில் உடல்கள்..
வீடெங்கும் ஓலங்கள்..
காடெங்கும் நாம் நடந்து போகின்றோம் ஊரழந்து..
விலை வாசி சுட்டெரிக்க
வீதவைகள் இங்கு சாதாரணமாச்சு
உலை வைக்கக் கூட அரிசி இல்லை
பட்டினி கிடக்குது ஏழை வயிறுகள்..
தலை தூக்க முடியாத தாயரத்திற் கூட...
உன்னை வேப்பிலை மத்தியில் வைத்து....
வெண்தாமரை மீதிருத்தி...
கூப்பிட்டு வணங்குகிறோம்! ஏன்?
சாந்தத்தின் சொசூபியே ~ உன்
உதட்டுப் புன்னகை
வேதனையைக் கூட தேனாக்கி விடும்.
உன் நெற்றித் திலகம் வெற்றியைத் தந்திடும்
அதனால் தான்...
கல்விக்காக வேண்டினோம் அன்று..
நல் வாழ்வுக்காக வேண்டுகின்றோம் இன்று..
நவராத்திரித் தாயே! நவராத்திரித் தாயே!!
ஒரு ராத்திரியேணும் நிம்மதி தா! நிம்மதியைத் தா!!
உன் வெள்ளை உடையுடுத்து
உன் வழி நடக்கிறோம் ~ நாம்
எம் வெள்ளை மனம் போல நாட்டில்
உள்ளவர்க்கும் புத்தி கொடுத்திடு தாயே!
ஓன்பது நாள் நோன்பிருந்து
மும்முன்ற நாட்கள் முத்தேவிகள் உம்மை
மணத்திருத்தி..

பத்தாம் நாள் தசமி என்று ஜெயம் கேட்போம்
 வீஜயதசமி அன்று வெற்றி கொடு தாயே!
 துயரகற்றி துன்பங்கள் தொலைத்தீடு தாயே!
 மலர்கள் தூவி உன் மாண்புரைத்து...
 சகலகலாவல்லி என உன் புகழ் பாடி....
 ஏடுகள் தணையடுக்கி... தூபங்கள் தான் காட்டி....
 இந்தச் சிறார்கள் உனைக் கேட்பது
 ஒன்று தான்... அதுவே கல்வி கற்றிட நிம்மதி....
 கலந்து வாழ்ந்திட சமாதானம்....
 கொடு... கொடு... தாயே... கொடு... கொடு...

மாண்புமிகு மாணவர்களு!

தரணியில் உதித்த மெட்டுக்களே
 பார் போற்றும் சிட்டுக்களே
 இன்றைய இளம் சிறார்களே
 நம் நாட்டின் உயர் செல்வங்களே

யுத்தம் புதுப் படைப்புக்களே
 இயற்கை தந்த வண்ணங்களே
 முளைத்த இளம் தளிர்களே
 ஒளி வீசும் சூரியக் கதிர்களே

மாண்புமிகு மாணவர்களே
 மதியினை நீவீர் வென்றிடுவீரே
 வீணை காலம் களியாதீர்
 விரும்பிக் கல்வி கற்றுவீரே

ஈனர்களின் கொடுமையாலே
 அழிந்து போகுது நம் கல்வி
 காத்துக் கொள்வது நம் கடமை
 கற்று வளம் பெற்றிடவே

த.கல்யாணி
 2009 A/L

ஆசானின் பெருமை

கண்ணுக்கு நிகரான

ஒளிவீசும் கல்விதனை

அன்பாக எமக்களித்த

ஆசானே நின் பெருமை

எண்ணற்ற சொற்களினால்

இனிதாக இயற்றிடவே

இவ்வரிகள் போதாது.

பால வயது முதல்

பக்குவமாய் சிந்தையிலே

காலமெலாம் கல்விதனை

கவனமுடனே அளித்து

சீலமுறம் நல்லொழுக்க

சிறப்பளித்து உம் மீது

ஆலம் உண்ட இறை

அருள் சொரிவான் தப்பாது.

ஞானம் நாம் கற்றிடவே

பணிபுரிந்தீர் நாளெல்லாம்

ஞாலம் ஒளி வீசுகின்ற

நல்லறிவை நமக்களித்தீர்

பாவம் என்னும் இருள் மறைய

பண்பு எனும் ஒளி துலங்க

வேதமாம் மறை கூறும்

வழி சொல்லும் ஆசானே...

ஆசு இரியனென்று

அகிலத்தார் புகழ்ந்துரைக்க

மாசு மறுவில்லாத

மாண்பு மனம் கொண்டவராய்

வீசு கதிர் ஆதவனாய்

விண் மதியின் தண்ணொளியாய்

காசினியில் புகழ் மணக்க

கனிவுடனே வாழ்ந்தீடுவர்.

ஓசையின்றி பணிபுரிந்து

ஊதுபத்தியாய் திகழ்ந்து

பாசமுடன் பணிபுரிந்த

நேசமுள்ள ஆசான்கள்

பல்லாண்டு வாழ்ந்திடவே

இறைவன் அருள் புரிவார்.

சி.சிந்து

தரம் 11A

வேல்

கண்களிலிருந்து வழிந்த இரு கோடுகள் கண்ணத்தை நனைத்துக் கொண்டு இறங்கியது. வார்த்தைகள் வராமல் இடையிடையே விக்கி விக்கி அழுது கொண்டிருந்தாள் ஆர்த்தி. இதயம் தொண்டைக்குள் வந்து மாட்டிவிட்டதா. இல்லை காதுக்குள் வந்து இறுகிவிட்டதா என்ற பிரமை கூடவே எழுந்தது. அந்த அளவிற்கு இதயத் துடிப்புக் களின் சப்தம் அதிகமாயிருந்தது. அவளுக்கு புரிந்தது. காலையிலிருந்து சாப்பிடாதது இன்னும் சோர்வைத்தர மீண்டும் சுருண்டு படுத்தாள். இடையிடையே அம்மா வந்து எட்டிப் பார்த்து ஆது வந்து சாப்பிடம்மா உடம்பு எண்ணாகும். வாம்மா என்று கேட்டுப்பார்த்தாள் இவள் அசைவதாயில்லை. இவ்வளவு நாளும் அவளில் அதிகமாய்ப் பாசம் வைத்திருந்த அப்பா கதிரேசன் இன்று ஒரு தடவை கூட மகளை எட்டியும் பார்க்கவில்லை. அவர் வைராக்கியம் அவருக்கு. இவள் வேதனை இவளுக்கு. என்ன தான் அப்பா மீது கோபமிருந்தாலும் தன்னை ஒரு தரம் கூட வந்து தேற்றவில்லையே என்று கேவிக் கேவி அழுதாள். அவள் நினைவுகள் அப்பாவை நினைந்துருகியது.

கதிரேசனுக்கு மகள் ஆர்த்தி என்றால் உயிர். அவள் கண்ணில் தூசி விழுந்தால் துடித்துப் போகும் வரக்கம் அவர். ஏனென்றால் அவர்கள் திருமணமாகி இரண்டு வருடங்கள் கழிந்து பிறந்த ஆர்த்தி 10 வருடங்கள் ஒரே செல்வம். அவளை விட இந்த உலகத்தில் உயர்ந்த பொருள் ஏதுமில்லை. அவள் ஆறு என்றால் இவர் 16 அடி பாய்வார். ஆப்பிள் காய் போல உருண்டு திரண்டு மினுமினுத்து அழகுப் பொம்மையாய் வளர்ந்த ஆர்த்தி மேல் அத்தனை பிரியம் கதிரேசனுக்கு. அவள் பிறந்த நாளிலிருந்து T.V பார்ப்பதையோ, பத்திரிகை படிப்பதையோ அவர் விரும்பவில்லை. எந்த நேரமும் மகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்.

அவ்வப்போது வானொலியில் செய்திகளையும், அவள் தூங்குவதற்காக மெல்லிசைப் பாடல்களையும் ரேப் (Tape) பண்ணி போடுவார்.

நீங்கள் நல்லா இடம் குடுக்கிறீங்கள் நாளைக்கு நான் தான் கஸ்டப்படவேணும் என்று மனைவி இந்திரா சொல்லும் போதெல்லாம் என்ற பிள்ளையால நீ கஸ்டப்பட கொடுத்து வைச்சிருக்க வேணும் போடி..... போ..... நியாயம் பேச வந்திடுவா. இப்படி இவனால் அம்மா பேச்சு வாங்கிய நாட்கள் ஏராளம். ஆர்த்தி வாழைப்பழம், மாம்பழம் என்று ஏதாவது தின்றுவிடுவாள். காய்ச்சல், தடிமல் வந்தால் வாங்கிக் கட்டுவது அவள் அம்மா இந்திரா தான். நீ அம்மா தானே அவ உனக்கும் பிள்ளைதானே ஏன் அவளை கண்டதெல்லாம் சாப்பிடவிட்டனி என்று பேசுவார். 10 வருடங்கள் கழித்து மகன் பிறந்ததும் இந்திராவிற்கு ஏக சந்தோஷம். இனி மகளை விட்டுவிடுவார். அவள் தன்பாடு, இவர் தன்பாடு என்று ஆகிவிடும் என்று சந்தோஷித்தாள். ஆனால் நடந்ததோ வேறு.

மகன் விஷ்ணு இந்திராவைப் போலவும், ஆர்த்தி தன்னைப் போல மா நிறமாய் அழகாய் வளர்வதும் அவரை குதிக்கச் செய்தது. அதையே சாக்காக வைத்து என்ற ஆர்த்தி, என்ற செல்லம் என்று நினைத்துக் கொள்ளவும் மகன் விஷ்ணு இயல்பாகவே அம்மாவுடன் ஒட்டிக் கொண்டதால் தந்தை மகள் சாம்ராஜ்ஜியம் வலுப்பட்டது. இவ்வாறு நாட்களும் நகர காலமும் கரைந்தோடியது. மகள் ஆர்த்தி 12 வயதில் பெரியவளாகி இன்னும் அழகேறி நந்தவனத்து ரோஜாவாக மலர்ந்தாள். ஒரே மகள் என்பதால் வயதில் சற்று கூடிய வளர்ச்சியும் அவளை இன்னும் அழகூட்டியது.

வெளிநாட்டில் வேலை காரணமாக இடமாற்றலாகி மகளையும், மகனையும், மனைவியையும் பிரிய மனமில்லாமல் பிரிந்து நாட்டுப் பிரச்சனை காரணமாக வரமுடியாமல் தவித்து 2006ல் எவனெவனோ காலில் விழுந்து கூத்தாடிக் கும்பிட்டு வெளிநாடே வேண்டாம் என்று வந்த போது ஆர்த்திக்கு 20 வயது. விஷ்ணு புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்கு தோற்ற இருந்தான். கதிரேசனுக்கு வயது 53 ஆகியிருந்தது. அவர் பாவிக்கும் தலைச்சாயம் (டை) சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. இந்திராவிற்கு உச்சியோரம் 2 முடி, கன்னப்பக்கம் 4 முடி என்று நரை எட்டிப் பார்த்தது. அவர் வெளி

நாட்டால் திரும்பி வரும்போது மகளுக்காக மிக அதிகம் செலவு செய்து எதையும் வாங்கவில்லை. மகனுக்கு விதவிதமாய் உடைகள், ஷூக்கள், Bat, Ball, Cell என்று ஏகப்பட்ட பொருட்கள் தந்ததை தனக்காக நிறையவே கொண்டுவருவாரென்று எதிர்பார்த்த ஆர்த்திக்கு தனக்காக அப்பா அதிகமாக or Special ஆக எதுவுமே கொண்டு வரவில்லை என்றது முதல்நாளே சலிப்பை ஏற்படுத்தியது.

இத்தாலியால் தந்தை வந்த பின் அவளை அதிகம் கவனிக்காமல் விட்டதும் அவள் என்ன கேட்டாலும் நாளைக்குப் பாப்பம், இப்ப வசதி வராது, அது உனக்கு வேண்டாம், ஏன் கியூடெக்ஸ் அடித்தாய் என்று கேட்பதும் முன்னர் அதிகமாக செல்லம் தந்த அப்பா இப்போது தன்னை விட்டு விலகி எங்கு போகும் போதும் விஷ்ணுவை அழைத்துச் செல்வதும் இது பொம்பிளைப் பிள்ளைக்கு அழகில்லை. அங்க போகாத, இங்க போகாத ஏன் Libraryக்கு, பெலத்து சிரிக்காத, வெருண்டு கதைக்காத, ஓடாத, Tutition காசு எவ்வளவு என்று கேட்பதும் காரணமில்லாமல் ஒதுங்குவதும் ஒரு வித ஏக்கத்தை தந்தன.

ஆனால் பல வேளைகள் ஆர்த்தி எல்லாம் உனக்காகத் தானே. விஷ்ணு அக்காவை பார்த்துப் பழகு. அக்காவ எவ்வளவு பேர் நல்லா சொல்லினம். நீ ஏன் படிக்காம திரியிறாய் என்று அவனைக் கண்டிப்பதும் இவளருகில் ஏதோ கெட்டுப்போன மாட்டை நாணயக் கயிறு இழுத்துப் பிடிப்பது போல பிடிப்பது அவளுக்கு எரிச்சலைத் தந்தது. இதே போல தான் ஒரு நாள் காலை பாடசாலைக்கு G.C.E A/L Result வந்திருந்தது. பாடசாலையில் அவளுக்கே முதலிடம். மாவட்டத்தில் 25வது நிலை ஆர்த்திக்கு சந்தோஷம் தாளவில்லை. அப்பா University கிடைச்சிட்டுது. இனி Computer Course உம் செய்யலாம். நான் Lucky என்று சந்தோஷப்பட்டாள். அதற்கு கதிரேசன் ஆர்த்தி நீ படிச்சது உன்ர வளர்ச்சிக்கு தான். என்ற பிள்ளை இவ்வளவு படிச்சிருக்கிறாள். University போகத் தேவையில்லை. அங்க Rak அது இது என்று அலைவாங்கள். எங்கட குலத்தில பெரியவளான பள்ளிக்கூடத்துக்கே அனுப்பறதில்லை. நீ படிச்சது உன்னைப் புரியவேணும், உலகத்தைப்

புரியவேணும் எண்டதுக்கு மட்டும் தான். நீ University முடிச்ச வேலைக்கு போகவேணும் எண்ட கற்பனை எல்லாத்தையும் இப்பவே மறந்திடு என்று தந்தை கூறிய போது ஆர்த்தி உடைந்து போனாள்.

தந்தை கதிரேசனை எவ்வளவோ Hero type இல் பார்த்த வளுக்கு இப்படி 21ம் நூற்றாண்டில் வாழுகின்ற ஒரு பட்டிக்காடாக நோக்குகையில் ஏனோ அசிங்கமாக இருந்தது. என்ன அப்பா இவர் எனக்கு சின்ன வயசில் அப்படி இப்படி வரவேணும் எண்டு ஆசையூட்டி இப்ப கிடைச்ச சந்தர்ப்பத்தை பறிக்கிறாரே என்று நினைத்த பின்பு வலிகள் இன்னும் அதிகமானது. A/L Tution ற்கு போடாமல் University க்கு போடவென ஒதுக்கி வைத்த சட்டைகள் அவளைப் பார்த்து ஏளனமாய் சிரித்தது. இன்னும் எத்தனையோ ஏக்கங்கள் அவள் மனசை பிசையத் தொடங்கியது. தொடர்ந்து சமையலறையில் தந்தைக்கும் தாய்க்குமிடையில் நடைபெற்ற உரையாடல்கள் வாக்குவாதமாகிக் கொண்டு போவதை அதிகரித்துக் கொண்டு போகும் சத்தத்திலிருந்து உணர்ந்தாள்.

இல்லை இந்திரா “நான் சொல்லுறதைத் தான் நீ செய்ய வேணும். உனக்கு எண்டு நினைச்சதை கதைக்காத எங்கட அருமைத்துரை அண்ணையின்ர 3வது பெடியன் நல்லவன். வயசு தான் பத்துக் கூடிப்போச்சு நல்ல தொழில் பெடியன் கொஞ்சம் கறுவல் தான் உதை, அதைப் பாத்தா நாளைக்கு பிள்ளைக்கும் வயசு போய்விடும். இப்படியே தொடர்ந்து போன உரையாடலை கேட்கவிரும்பாம காதுகளை தலையணையால் பொத்தினாள் ஆர்த்தி நல்ல பெடியன் பத்து வயசு கூட கொஞ்சம் கறுவல் நினைக்கவே சிரிப்பாக இருந்தது அவளுக்கு. ஏற்கனவே திருமணம் மீது பற்றில்லாத ஆர்த்திக்கு அவனின் தோற்றமும் தலையில் இப்போதே ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கும் மைதானமும் (மொட்டை) இன்னும் வெறுப்பைத் தந்தது. அவளுக்கென்று வரப்பிரசாதமாய் கிடைத்த அழகிற்கு இதுவும் ஒரு சாபக்கேடா? இருபது வயதில் சமையலறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு அடுப்போடு போராட வேண்டியது தானா?”

நான் தொழில் செய்யவேணும்! பட்டதாரியா வரவேணும் Music படிக்கவேணும் இன்னும் எத்தனை ஆசைகள் நிறைவேறும் முன்பே இப்படி ஒரு விபரீதமா என்ற... என்ற அப்பாக்கு என்ன நடந்தது. எப்பவுமே எனக்காக என்னைக் கேட்டுத்தான் எல்லாமே செய்வன் என்று சொன்ன அப்பா இப்ப ஒரு வீதமும் எனக்கு பொருத்தமில்லாதவனை.... ச்சே இது தானா வாழ்க்கை இதுக்காகத்தானா பெண்ணாகப் பிறந்தேன் அறையின் ஜன்னல்களை ஒவ்வொன்றாக சாத்தினாள் இதயக் கதவுகள் ஒவ்வொன்றாக திறந்து கொண்டன. இவ்வளவு நாளும் நான் உயிருக்குயிராக நேசித்த என்ற அப்பா தான் எனக்கு இனி விரோதி. இனி என்ற Life என்ற கையில்தான். மனம் எதையோ சொல்ல விரல்களுள் அகப்பட்ட பேனா ஊமையாய் அழத் தொடங்கியது. அதன் கண்ணீர் தாளில் எழுதப்பட ஆரம்பிக்க...

அம்மா, அப்பா, விஷ்ணு!

என்னை நினைத்து கவலைப்பட வேண்டாம். எனக்காக எல்லாமே செய்வேன் என்று சொன்ன அப்பா இப்போது எதுவுமே செய்யாமல் எனது விருப்பங்களை புரிந்து கொள்கிறாரில்லை. எப்போதுமே அப்பா என்ற சொல்லைத் தான் கேக்க வேணும் என்ற சிந்தனையோட வளர்ந்த எனக்கு இப்போது அப்பாவுடைய நடவடிக்கைகள் எதுவுமே பிடிக்கவில்லை. இதற்கு அப்பா வெளி நாட்டிலிருந்து வந்த போது தொடக்கம் இன்று வரை நடந்த சம்பவங்கள் உதாரணம். விஷ்ணு மீது அப்பா இப்ப வைச்சிருக்கிற பாசத்தில பொறாமைபில்லை. என்னை திடீரென ஒதுக்குவதற்காக ஏற்பட்ட வேதனை தான் இது. நான் உங்களை விட்டுசாகவில்லை. நான் எனக்காக வாழ நினைக்கிறேன். எண் திசைகளில் ஏதோ ஒன்றில் தான் வாழப் போகிறேன். எனக்கென்றும் சில விருப்பங்கள், சில கனவுகள் இருக்குமெண்டதை அப்பா மறந்து போனீங்கள். நான் எனது இலட்சியங்களுடன் எனக்குப் பிடிச்ச Life ஐ தேடிப் போகிறேன். என்னை தேடி அலைய வேண்டாம்.

கடிதம் எழுதி முடித்துவிட்டு ஒவ்வொரு வரியாய் வாசிக்க ஆத்மா ஓவென்று அலறத் தொடங்கியது. துளியேனும் துன்ப

மென்றால் என்ன என்பதை புரியாதவளுக்கு இத்தனை சம்பவங்களும் அரைவாசி ஆயுளை பறித்துவிட்டதை உணர்ந்தாள். மீண்டும் ஒரு முறை கடிதத்தை படித்துவிட்டு கதிரேசனின் கண்ணாடிப் பெட்டிக்கு கீழே வைத்தாள். சுவரிலே பிறேம் போடப்பட்டு தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் குடும்பப் படத்தை எடுத்து இரு தரம் முத்தமிட்டாள். அழுது சிவந்து போன முகத்தை துவாயால் துடைத்து விட்டு தலை வாரி தனக்குப் பிடிக்காத 2,3 சட்டைகளை ஒரு Bag ல் போட்டு மதிலுக்கு மேலால் போட்டாள் ஆர்த்தி. பின்வாசல் வழியாக Road ற்கு வந்து Bag ஐயும் எடுத்துக் கொண்டு பாதை மாறி ஒளிமயமான திசையைத்தேடி நடக்கத் தொடங்கினாள். கிராமத்த வேலிகளெல்லாம் பின்னோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்க இவளது வேகம் அதிகமானது.

இரவு 9.00 மணியளவில் ஆர்த்தியின் அறைக்குள் வந்த அவள் அம்மா இந்திரா கட்டிலின் வெறுமையையும், ஆர்த்தியைக் காணாததையும் உணர்ந்தாள். ஆது..... ஆது.... ஆர்த்தி.... ஒவ்வொரு அறையாகவும் கூப்பிட்டவாறே தேடினாள். இறுதியில் கிணறு, பக்கத்து வீடு, அயல் வீடெல்லாம் தேடினாள். 9.30 க்கு வீடு வந்த கதிரேசன் நடந்ததை நினைத்து வேதனையுடன் ஆது.... ஆது..... எங்க போயிட்டா அம்மா. விளையாட்டுக்கு ஒழிச்சிருந்தா வா..... என்று கேவிக் கேவி அழுதார். இறுதியில் விஷ்ணு கண்ணாடிப் பெட்டிக்கு கீழ் கிடந்த கடிதத்தை கொண்டு வந்து வாசித்தான். மூன்று பேரின் காதுகளையும் பல இடிகள் தாக்கத் தொடங்கின.

கதிரேசனுக்கு தலை சுற்றத் தொடங்கியது. உலகமே இருண்டு வானமே தலையில் வந்து இடிப்பதாய் உணர்ந்தார். ஆர்த்தியின் பெண்மைக்கு இட்ட கட்டளைகள் இன்று அவளை படிதாண்ட வைத்திருக்கிறது. வேலி என்பது பாதுகாப்பிற்காக இடப்பட்ட ஒரு வரம்பே அன்றி உரிமைகளைப் பறிக்கும் ஆயுதமல்ல. இதை இப்போதாவது கதிரேசன் உணர்ந்து கொள்வாரா? காலத்தின் வேகத்திற்கும், தேவைக்குமேற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்வாரா?. அவரது அறியாத சில வரட்டுக் கௌரவங்கள் ஒரு அழகிய மக(ல)ரை(ர)ள இழக்க வைத்திருக்கிறது.

இப்போது ஆர்த்தியின் திசைகள் மாறி புதிய பொழுதுகள் அவள் வாழ்க்கையை அலங்கரிக்கத் தொடங்க இறந்த காலங்களெல்லாம் சிறிதாகி...சிறி....தாகி... மறைந்து கொள்ள நிகழ்காலங்களுடன் போராடிக் கொண்டே எதிர்காலத்தை வெற்றிகொள்ள வேகமாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறாள் அவள்.

ந.நிசாந்தினி
வகுப்பு 13A

நிறைவேறிய இனிய கனவுகள்

வானம் தன் இருளில் இருந்து நீங்கி மெல்ல மெல்ல வெளுத்துக் கொண்டு வந்தது. இளம் காற்று மேனியை சில் என்று வைத்திருந்தது. மாஞ்சோலைகளுக்கு நடுவே ஓர் சிறுகுடில் அவ்வளவு அமைதியான வீடு தான் வானதியின் வீடு.

ஆம், வீடு அமைதியாக இருந்து என்ன நன்மை வானதியின் மனதில் அமைதி இல்லையே. வீட்டின் முற்றத்தில் வந்து யோசனையில் ஆழ்ந்து கொண்டிருந்தாள் வானதி. அப்படி என்ன அவளின் மனதில் பாரியளவு யோசனை?

வானதியின் தந்தை இறந்த மூன்று வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. தாய் நோய்வாய்ப்பட்டவள். மூன்று தங்கைமார் ஒருத்தி க.பொ.த சாதாரண தரத்திற் கற்கின்றாள். அவளின் பெயர் மாலா. மற்றையவள் தரம் ஒன்பதில் படிக்கின்றாள். அவளின் பெயர் கமலா. மற்றையவள் தரம் நான்கில் படிக்கின்றாள் அவள் சுமதி.

இவர்கள் மூன்று பேரையும் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்பது தான் வானதியின் எண்ணம், ஆசை, கனவு எல்லாமே. வானதிக்கு இருபத்திரண்டு வயதுகள் கடந்து விட்டன. அவளின் குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக படிப்பை இடையில் மூட்டை கட்டி வைக்க வேண்டியதாயிற்று. அவள் தான் படித்த படிப்புக்கு ஏற்று வண்ணம் வேலை தேடியும் அவளுக்கு இறுதி வரை வேலை கிடைக்கவில்லை. அம்மாவின் நோயை குணப்படுத்த வேண்டும் தங்கைமார்களை படித்து ஓர் பெரிய நிலைக்கு தள்ள வேண்டும்.

இவற்றையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டு தான் அவன் வீட்டின் முற்றத்தில் இருந்து யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள்.

திடீரென “அக்கா, அக்கா இண்டைக்கு பள்ளிக் கூடத்துக்கு ரீச்சர் நூறு ரூபா கொண்டு வரச் சொன்னா. சோதனைக் காசாம் இண்டைக்குத் தான் கடைசி நாளாம் இண்டைக்கு எனக்கு கட்டாயம் காசு தேவை” என ஒற்றைக் காலில் அடம் பிடித்து நின்றாள் தரம் ஒன்பதில் கற்கும் கமலா.

வானதியின் கையில் இருந்ததுவெறும் நூறு ரூபாய் மட்டும் தான் அதையும் கமலாவுக்க கொடுத்து விட்டால் இன்று மதிய உணவிற்கு என்ன செய்வது. அவளால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. கமலாவைப் பார்த்து “இண்டைக்குப் பாட்டுக்குப் போ நாளைக்க கடனையாவது வேண்டி உனக்கு தருகின்றேன்” என்று வானதி கூறுவதைக் கேட்டு கமலா “ஐயோ எனக்கு இண்டைக்கு கட்டாயமா வேணும் இல்லாட்டி நான் இண்டைக்கு பள்ளிக்கூடம் போமாட்டேன்” என்று அடம் பிடித்தாள். செய்வதறியாது திகைத்து நின்ற வானதி நூறு ரூபாவையும் கமலாவிடம் கொடுத்து விட்டாள்.

இவ்வாறு கமலாவும் மாலாவும் சுமதியும் பாடசாலைக்கு சென்றுவிட்டனர். திடீரென தாயின் இருமல் சத்தம் வானதி ஓடிச் சென்று “ஐயோ அம்மாவுக்க மருந்து கொடுக்க மறந்து விட்டேனே” என்று மனதில் எண்ணி தாயிடம் “அம்மா இந்தான அந்த மருந்தைக்குடி அப்பத்தான் நோய் குணமாகும்” என்று கூறிக் கொண்டு மருந்தையும் தண்ணீர் கோப்பையையும் தன் தாயின் கையருகே பாச உணர்வுடன் நீட்டினாள்.

தாய் பாக்கியம் “எடி புள்ள அவளவ பள்ளிக்கூடம் போட்டாளவயா சாப்பிட ஏதாச்சும் கொடுத்தியா” என்று தன் மூத்தமகள் வானதியைப் பார்த்து வினாவினாள்.”ஆமம்மா அவளவ சாப்பிட்டாளவ நேற்று இரவு சோறுமிஞ்சிக் கிடந்தது அதை எப்படியாவது சரிக்கட்டி குடுத்திட்டன்” என்று கூறவே தாயின் மனம் மிக சங்கடமாயிற்று என் பிள்ளைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலையா? என் வயிற்றில் பிறக்காமல் வேறு யாராவது மகராசி வயிற்றில் பிறந்திருந்தா இப்படிப்பட்ட நிலை என் நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் கிடைத்திருக்குமா? கடவுளே ஏன் என்னை இப்படி சோதிக்கிறாய் என மனதில் எண்ணி எண்ணி குமுறினாள். “சரியடி புள்ள இண்டைக்கு மத்தியாணம் என்ன மாதிரி சாப்பிட ஏதாச்சும் இருக்கா பாவங்க பள்ளிக்கூடத்தால பசியில் வருங்கள்” என பாக்கியம் வானதியை கேட்க அதற்கு வானதி “இனித்தானம்மா ஏதாச்சும் செய்யனும் என்று கூறிவிட்டு குசினிப்பக்கம் சென்றாள்.

மதிய உணவை தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய அரிசி இருந்த போதிலும் கறி சமைப்பதற்கு மரக்கறி இல்லை. மரக்கறி வேண்ட காசுமில்லை இருந்த காசை கமலா வேண்டிச் சென்றுவிட்டாள். என்ன செய்வது என்று எண்ணிக் கொண்டு வீட்டின் பின்புறம் சென்று பார்த்த போது முருங்கை மரத்தில் இரு முருக்கங்காய்கள் ஒன்றை ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து காணப்பட்டது. பிஞ்சு முருக்கங்காய் தான் எனினும் என்ன செய்வது கொக்கத்தடியால் தட்டி அதைப் பிடிங்கி விட்டாள். அதைக் கொண்டு கறி சமைத்து மதிய உணவை தயாரித்து விட்டாள்.

தங்கைமார் மூவரும் பள்ளிக்கூடத்தால் வந்து விட்டனர். ஏனைய பிள்ளைகள் போல் அவர்கள் ரியசன் செல்வதில்லை. காரணம் காசில்லை. எனினும் படிப்பில் மூவரும் கெட்டிக்காரர் தான். கமலா இவ்வருடம் சாதாரணப்பாடீச்சை எடுப்பதால் படிப்பில் மிகுந்த ஆர்வம். வானதிக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. எனவே அவள் ஓர் தையல் நிறுவனத்திலேயே தான் ஆடைகளை தைத்து அந்தக் காசிலேயே தன் குடும்பத்தை காப்பாற்றி வருகின்றாள். அவளின் சம்பளம் மாதம் வெறும் முன்னூறு ரூபா மட்டுமே இக்கால சூழ்நிலையில் முன்னூறு ரூபா எதற்கு காணும். ஏதோ சமாளித்து தன் குடும்பத்தைக் காத்து வந்தாள்.

தங்கைமார் மூவருக்கும் உணவை வழங்கி விட்டு தாய்க்கும் கொடுத்து விட்டு தானும் உண்டு தையல் நிறுவனத்துக்கு சென்று விட்டாள்.

வீட்டின் வெளியே கனீரென சத்தம் கேட்டது. சுமதி சென்று பார்த்த போது அங்கு ஓர் தபாற்காரன் பொதியுடன் வந்து நின்றான். வானதிக்கு ஓர் கடிதம் வந்தது. அதை சுமதி வாங்கி வீட்டினுள்ளே சென்ற போது அதைக் கண்ட தாய் “என்னடி சுமதி உது” எனக் கேட்டாள். அதற்கு சுமதி “அக்கா பேரில ஏதொ லெட்டர்” என்று கூறி விட்டு சென்று விட்டாள்.

வானதி வந்து பார்த்த போது அவள் தான் படித்த படிப்பைக் கொண்டு வேலை எழுதிப் போட்டதால் அவளுக்கு வேலைக்கு விண்ணப்பம் கிடைத்தது. வானதியின் சந்தோசத்திற்கு அளவு

கணக்கே இல்லை. சிட்டுக்குருவி வானத்தை சிறகடித்துப் பறப்பது போல் அவளது உணர்வுகள் தாயிடமும் தங்கைமாரிடமும் இல் மகிழ்ச்சியான சம்பவத்தைக் கூறிவிட்டு நிம்மதியுடன் படுக்கச் சென்றாள். காலை எழுந்தும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற பரபரப்பில் எங்கே நித்திரை வந்தது.

காலை எழுந்து குளித்து விட்டு வண்ண ஆடை அணிந்து ஆப்பிஸ் செல்ல ஆயத்தமானாள். தங்கைமாரை பள்ளி செல்ல அனுப்பி விட்டு வீட்டை விட்டு புறப்பட்டாள். மாதச்சம்பளம் முன்னூறாக இருந்து இப்போது அவள் மாதம் இரண்டாயிரம் சம்பளம் பெறுகின்றாள்.

ஆப்பிஸ் சென்று ஒரு கிழமையிலேயே அவள் எல்லா உள்ளங்களிலும் நிறைந்து விட்டதால் அவளின் மதிப்பிற்கு அளவில்லை. அவளின் கண்ணியம் கட்டுப்பாடு நேர்மை பொறுமை எல்லாமே எல்லோரையும் கவர்ந்து விட்டது. அவ்வாறே அவ் ஆப்பிஸ் முதலாளி கூட அவளின் குணநலன்களை அறிந்து தன் மகனுக்கு இவளை திருமணம் செய்ய எண்ணினார். அவ்வாறே வானதியின் சம்மதத்தையும் அவள் தாயாரின் சம்மதத்தையும் பெற்று தன் மகனுக்கு அவளை திருமணம் செய்து வைத்தார்.

அவள் தமது தங்கைமார்களைப் படிப்பித்துப் பெரியவர்கள் ஆக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் நிறைவேறப்போகின்றது. இதுவே இவளது கனவு இலட்சியம் எல்லாமே தன் தாயைக் குணப்படுத்தி தங்கைமாரைப் படிப்பித்து பெரியவர்களாக்கினார்கள். அவள் கனவுகள் நிறைவேறியது.

ஆம் இதற்கு காரணம் என்ன அவளின் நேர்மை பொறுமை நற்பண்புகள் எல்லாமே தான். அன்று முன்னூறு ரூபாவுடன் தனது வாழ்க்கையை ஓட்டியவள். இன்று எவ்வாறு காணப்படுகின்றாள். இன்று ஓர் ஆப்பிஸ் கூட அவள் தலைமையில் தன் இனிய கனவுகள் எல்லாம் நிறைவேறியதை இட்டு நிம்மதியடைந்து அமைதியுடன் தூங்கச் சென்றாள்.

அ.திவ்யா

தரம் 12A

வழித் திருக்குமா?

அப்பா வெள்ளைச் சட்டை தோய்க்க சவுக்காரம் வேணும் இஞ்சபாருங்கோ சட்டையை பாடசாலையிலிருந்து வந்ததும் வராததுமாய் கத்தினாள் என்னுடைய இரண்டாவது மகள் என்னம்மா செய்வம் இப்ப இருக்கின்ற நிலையில் எங்க சவுக்காரம் வாங்கிறது .கிடைச்சா வாங்கி வாறன் என்று மகளை சமாதனப்படுத்தி விட்டு சைக்கிளையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டேன். அவளைச் சமாதானப்படுத்த முடிந்தாலும் என்மனது சமாதானமடைய வில்லை மனமே சாமதானப்படுகிறது சாத்தியமாகாதது எங்கட நாடு சமதானப் படுறது எப்படி சாத்தியமாகும் வாழ்க்கையில் வெறுப்புக்கொண்ட மனது இப்படியும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டது எங்கெல்லாமே சுற்றிச் சுழன்று கொண்டு மனது எனது குடும்பம் பற்றி சிந்தித்தது.

என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கு வறுமை, பசி துன்பம் எதுவுமே தெரியாது மாதம் 1200/= சம்பள மெடுக்கிறதால் 4 பிள்ளைகளையும் குறையில்லாமல் வளக்கின்றன். இந்த கௌரவங்களே எமக்கு போதுமாயிருக்கின்றது. என்னுடைய மனைவி வாயில்லார் பூச்சி என்ன பிள்ளைகள் கேட்டாலும் ஓமெண்டு சொல்லும் ஆனா(ல்) காரியம் நடக்காது ஒரு நாளும் பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கத் தெரியாது சொல்லிக் கொடுத்தால் வாய்திறக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றாளோ தெரியாது .எனக்கு திருமணம் முடிஞ்சு பத்து வருடம் முடிஞ்சது. ஆவள் என்னும் மாறவேயில்லை ஆரம்பத்தில் அவள் கூச்ச சுபாவம் எண்தொன் நினைச்சன் இன்று வரை அதே மௌனம் அவள் குணமறிந்த பிள்ளைகள் எது வேணுமெண்பாலும் என்னைக்குத் தான் சொல்லுங்கள்.

அவள் ஒரு சினைப்பர் மாதிரி சத்தம் போடமலே எல்லா வேலையையும் செய்வாள் காலை 5மணிக்கு எழும்பி இரவு 11 மணிக்கு படுக்கப்போகின்ற வரைக்கும் ஏதாவது செய்து கொண்டு அரக்கப்பரக்க ஓடித்திரிவாள்.

போன வருடம் எட்டாம் மாதம் A9 நோட் பூட்டின பிறகு நான் பட்ட பாடுகள் ஏன் நாங்கள் படுகின்ற பாடுகள் எங்க வெளியில்

தெரியப்போகுது? நானாவது பறாவாயில்லை. மாதம் 1200 வரும் தோட்டந் செய்யிறதிகள் கூலி வேலை செய்யிறதிகள் என்னபாடோ, கடவுளே நான் சவுக்காரம் தேடிவந்த கடையும் வந்தது. 2சண்லைந் 300ரூபாவிற்கு வாங்கிக் கொண்டு திரும்பினேன்.இந்தக் கடைக்காறங் களெல்லாம் இப்படி உழைச்சு என்ன செய்யப் போறாங்கள் ஒரு வேளை யாழ்பாணமே அழிஞ்சபிறகு தாங்கள் மட்டும் தனியா வாழுவேம் என்று யோசிக்கிறாங்ககேளா. என் கோபமெல்லாம் கடவுளையே நோக்கிப் போனது.

கடவுள் போனபிற்ப்பிலமனிசன் பழிபாவம் செய்தவனெண்டு இந்தப்பிறப்பால பாடாப்படுத்திறதை விட ஆதியிலேயே மனிசனை படைக்கேக்க பழி பாவமில்லாம படைக்கிருக்கலாமே ? துன்பத்தில தான் நாங்களும் கடவுளை நேசிக்கிறம் அதே மாதிரி சந்தோசமாக இருக்கேக்கையும் இந்த சந்தோசத்துக் கெல்லாம் கடவுள் தான் காரணமெண்டு நினைக்கிற பக்குவத்தை கடவுள் தந்திருக்கலாமே. எங்களை வருத்தி அதனால் தன்னை நினைக்க வைச்சு தான் பரம்பொருளெண்டு எந்தக்கடவுளும் எப்படி நினைக்கலாம் ? கடவுள் மெய்யா ? உலகம் பொய்யா?

நாங்கள் (மனிதன்) பொய் கலந்த பொய்யா ? என்னுடைய சிந்தனை மருத்துவரின் துவைதத்திற்கு கேள்விகளைச் தொடுத்து சில மகிழ்ச்சி வாழ்க்கையை பிரகாசிக்காச் செய்தாலும் பல துன்பங்களே மனிதனை மனிதனாக்கின்றது நான் எங்கேயொழுதின வாசகம் எனக்கே பதிலானது.பரவாயில்லையே .5ரூபா வித்த பென்சில் 100ரூபா 25ரூபா வித்த உருளைக்.கிழங்கு இப்ப1000ரூபா என்ன செய்யப்போகின்றோமோ இப்படியே போனா கடைசியில் மனிதன் காசையே உழைச்சு காசையே தின்ன வேண்டியது தான்

எடதம்பி ஆனந்தன் என்னடா யோசிக்கிறாய் சிக்கன் குனியா போய் இப்ப தக்காளிக்குனியா வந்திட்டு தெண்டு யோசிக்கிறியோ? எனது சிந்தனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து அந்தக்குரல் என்ன வடிவேலண்ணை தக்காளிக்குனியாவோ?

அப்ப இனிபுடலங்காக் குனியாவும் வரப்போகுதோ என்ன தம்பி இவ்வளவு விளையாட்டா கதைக்கிறாய் நான் சொன்னதை நீ நம்பேல்லையே நானும் நோடியோவில் கேட்கவில்லை சனந்தான்ரா கதைக்குது. தக்காளிக்குனியா வந்த உடம்பில பொக்களம் வருமாம். பிறகு அது வெடிச்ச புழு தெறிக்குமாமடா. அண்ணை சனத்திரை விசர்கதையை விடுங்கோ எங்கடசனம் ஒண்டப் பத்தாக்கிப் போடும் என்று கூறிவிட்டு அவரிடமிருந்து விடைபெற்றேன். ஒண்டப் பத்தாக்கிப் போடுமென்றதில் எனக்கு கடைக்காரனின் ஞாபகம் வந்தது. 20 ரூபா சவுக்காரம் இப்ப 150 ரூபா சரி அதவிடுவம். மீண்டும் மனம் தக்காளிக்குனியா மீது இடறி விழுந்தது. தக்காளிக்குனியா வந்தா என்ன செய்யிறது. சனத்தினர் கதைதானே என்று மறக்க நினைத்தேன். முடியவில்லை. (காதல் கேட்டவற்றைக் கூட நம்பி பழக்கப்பட்டு விட்டது மனித மனம்) ஓ..... நானும் மனிதன் தானே! தக்காளிக்குனியாவை நினைத்த போது பயத்தால் மனமும் வியர்த்தது. இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

மாலையாகி விட்டதால் கால் முகம் கழுவி பழக்கத்தை வழக்கப்படுத்த வீபூதி பூசிக் கொண்டு வந்த போது எனது மனைவி தேநீருடன் வந்தாள். வழியிலே கதைத்தவற்றை அவளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளலாமென்று நினைத்தேன். பக்கத்து அறையில் எனது 4 சிங்கக்குட்டிகளதும் சிரிப்பொலி கேட்டது. என்ன உங்க சத்தம் வந்தா தெரியும் தானே என்று அதட்டினேன். அந்த அதட்டலுக்கு காரணம் தேநீர் கொண்டு வந்த எனது மனைவி ஏன் ஒரு மாதிரி இருக்கிறீங்கள் எண்டு கேட்டால் நான் ஒண்டுமில்லை எண்டு பதில் சொன்னால் அவளுக்கு ஒரு மாதிரியாய்ப் போகும் . 2 நாளைக்கு ம் எண்டு கொண்டே இருப்பாள். எனக்கு பார்க்க சகிக்காது. வள்ளி வீட்டுப் பிள்ளையள் பனங்கிழங்கு திண்டு சீவிக்கிறதையும் சவுக்காரம் 150 ரூவாய்க்கு விக் கிறதையும் தக்காளிக்குனியா பற்றியும் சொன்னா இரவிரவா நித்திரை கொள்ளமாட்டாள். அவளே ஒரு மெசின் (machine) மாதிரி வேலை செய்யிறதாலை T.V யிலேயோ, Radio யிலேயோ நான் சொல்ல நினைத்தது பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கவே மாட்டாள். பொதுவாகவே தூசு தட்டும் போது தான் அவளின் கை T.V க்கு கிட்டப் போகும். பக்கத்து வீட்டுக்காரரும் சொல்லியிருக்க

மாட்டினம். என்ற வாயில்லாப் பூச்சியினர் குணமறிஞ்சு யாரெண்டாலும் நான் நின்றாத்தான் வீட்டையே வருங்கள். அதை நினைத்துக் கொண்டு பிள்ளைகளை அதட்டியதால் இவருக்கு ஏதாவது கோபமிருக்கக்கூடும் என்று நினைத்தாலோ தேநீரை தந்தவுடனே போய்விட்டாள்.

எனக்கோ சும்மா இருக்கப்பொழுது போகவில்லை. நாலு சிங்கங்கள் ஓண்டைக் கூப்பிட்டாலும் நாலு ஓடி வந்து காலில் மடியில் தோளில் ஏறிக்கொள்ளும். பிறகு சண்டை வர நான் பொல்லாதவனாகி விடுவேன். அதிலும் பார்க்க T.V போட்டு Programme பார்க்கலாம். என நினைத்துக் கொண்டு T.V ஐ போட்டேன். அப்போது இனிய கானத்தில்

“எழடா மானிட வாழ் ஜென்மம் கீழோர் மேலில்லை

.....

இந்தப் பாடல் பாடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்தப் பாடலின் முதலிரு வரிகளும் மனதில் பதிந்து விட்டன. யாருக்காக யார் எழுவது? யார் மேலோர்? யார் கீழோர்? இப்போது எல்லோருமே ஆழ்வோர் எல்லோருமே ஆழப்படுவோர் எங்கேயோ வாசித்தது அரைகுறையாய் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. எவ்வளவு சனம் மருந்தில்லாம வருத்தம் வந்து செத்துப் போச்சு. எவ்வளவு சனம் சாப்பாடில்லாம சாகப்போகுதுகள். சம்பாச்சோறும் பொரியலும் பிரட்டலும் சாப்பிட்ட பிள்ளையள் கேக்கிற கேள்வி தானே இது.

“அக்கா எனக்கு ரிப்பி ரிப்பி நாளைக்கு வாங்கித் தரவேணும்.”
 ஓம் வாங்கித் தாரன்”
 நீங்கள் பொய் சொல்லுறீங்கள்”

இல்ல செல்லம் பிள்ளை 3ம் வாய்பாடு பாடமாக்கினா அக்கா கட்டாயம் வாங்கித் தருவன்”.

எனது பிள்ளைகளின் சத்தம் கேட்காததை நினைத்து அறைக்குள் சென்றேன். 3 பேரும் மேசையில் நித்திரை கடைக்குட்டி

கஜன் மட்டும் வெறும் நிலத்தில் உறங்கியிருந்தான். அவன் நெஞ்சின் மேல் வாய்ப்பாட்டு மட்டை. மட்டையைக் கைகளால் இறுகப்பற்றியிருந்தான். அப்பன்... கஜன் செல்லம் எழும்பனை... வந்து கட்டில்ல படுங்கோ.. வெறும் நிலத்தில் படுக்கக்கூடாது. அவன் நித்திரையில் நின்று விடுபடவில்லை. கஜன் கஜன்... இரு தடைவை கூப்பிட்டேன். மூ எட்டு இருவத்தினாலு ... ரிப்பி ரிப்பி அக்கா மூ ஒம்பது... அவன் நித்திரையிலும் வாய்பாட்டிலும் ரிப்பி ரிப்பி நினைவிலுமே இருந்தான். அவன் முகத்தில் நாளை ரிப்பி ரிப்பி கிடைக்கப் போகின்ற தென்ற சந்தோசமும் குழந்தைத்தனமும் நிரமிபியிருந்தது. அவன் சந்தோசம் நிலைக்க தற்போதைய நிலையில் ரிப்பி ரிப்பி (வுனி-வுனி) கிடைக்குமா? இப்பிடி எத்தனை அரும்புகளின்ர ஆசைகள் எத்தனை வகையான ஆசைகள் துளிர்க்க முன்பே கருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவனைத் தூக்கித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு நடக்கிறேன் நான்... வழி பிறந்தால் தானே பாதை திறந்தால் தானே நினைத்ததெல்லாம் கிடைக்கும்.

“என் மனதில் கனம்
குழந்தை நினைவில் சுகம்”

ந.நிசாந்தினி
வகுப்பு 13A

விடுதலை செய்துவிடு

என் அருயிர்த் தோழியே
உன் இதயங்களுக்குள் பூட்டி வைத்த
புன்னகையை விடுதலை செய்
உன் மனதிலே சிறை வைத்த
எண்ணங்களை விடுதலை செய்

தோழியே உன் குரல் கேட்க
ஏங்குதம்மா எந்தன் உயிர்
உன் வார்த்தைகளை மெளனமாக்கி
நாவிற்கிட்ட விலங்கினை உடைத்தே
என்னை கவலையிலிருந்து விடுதலை செய்

இத்தனையும் நான் கூறியும்
நீ விழிக்க மறுத்துவிட்டால்
சகியே நான் இவ்வுலகை விட்டு
என் உயிரதை விடுதலை செய்திடுவேன்

த.கல்யாணி
2009 A/L

உயிர்கொடுக்க வேலை

ஓர் ஊரிலே விவசாயக் குடும்பத்தினர் அதிகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். அதனால் அவ்வூரினை எல்லோரும் கமத்தூர் எனச் செல்லமாக அழைத்தனர். அங்கும் ஒரு பண்பாடு கலைகலாச்சாரம் தலைவன் நீதி என்றெல்லாம் இருந்தது. அந்தக்கிராம மக்களுக்கு வசதி அந்தஸ்து உயர்ந்த சாதி அரண்மனை என்றவை இல்லா விட்டாலும் அவர்களிடையே ஒற்றுமையும் விட்டுக்கொடுப்பும் மித மிஞ்சிய அன்பும் கலந்த ஒரு கலகலப்பான வாழ்க்கை. ஒரு தாய் பிள்ளைகள் போன்ற உணர்வு கூட்டுக்குடும்பம் போல அன்னி யொன்னியமாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவ் ஊரில் தான் அழகேசன் என்ற குடும்பத்தரும் வாழ்ந்துவந்தார். இவரிற்கு மொத்தமாக 9 சகோதரர்கள் இவரோடு சேர்த்தால் பத்து பேர். தந்தை தாய் இறந்து விடவே அந்தக் குடும்பத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தார். இவர் குடும்பத்திலே 8 ஆவது பிள்ளை. தாய் தந்தையர் இறக்கும் போது இவருடைய முத்த இரு அண்ணன்களும் திருமணம் செய்து சென்று விட்டனர். முதல் முன்று தமக்கைமாரும் திருமணம் செய்து விட்டனர். ஆனால் தாய் தந்தையர் உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே 16 வயதில் தனது முன்றாவது தமக்கைக்கு தோட்டம் செய்து விற்று வந்த பணத்தில் ஒரு கல்வீடும் 25 பவுளும் கொடுத்து செய்து வைத்தவன்.

அப்படிப்பட்ட புண்ணியவான் அந்த அழகேசன். 4வது தமக்கைக்கு ஏதோ செவ்வாய் தோசமாம் வெள்ளி, தோசமாம் அவனும் அலையாத இடமில்லை திரியாத கோயிலுமில்லை இதனால் களைப்புற்றவன் தனது 5வது தமக்கைக்கு திருமணம் செய்து வைக்க யோசித்தான். அதற்கு 4வது தமக்கையிடம் விருப்பம் கேட்கவே அவளும் சம்மதம் தெரிவித்ததால் கல்யாணம் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. அவளிிற்கும் சகல சீவரிசைகளும் அழகேசன் முன்னின்று கொடுத்து நடத்துவித்தான். தனக்கு பின்னுள்ள இரண்டு தம்பிமாரையும் எப்படியாவது படிப்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தான். ஆனால் எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டும் SSC யுடன்

அவர்களது படிப்பு நின்றது. அழகேசன் கடையில் சேர்த்து விடவும் அவர்கள் தமையன் தமக்காகப்படும் கஷ்டம் உணர்ந்து தமையனுடனேயே தோட்டத்திற்கு வேலைக்கு செல்லலாயினார்.

அழகேசனுக்கும் கல்யாண வயது வந்தது. ஆனால் அவனது 4^{வது} தமக்கைக்கு திருமணம் செய்து வைத்துவிட்டே தான் திருமணம் செய்வதென்ற தீர்மானத்திலிருந்தான். அதனால் தனது திருமணத்திற்கும் அக்காவின் திருமணத்திற்கும் என நிறைய பொருளும் பணமும் சேர்த்து வைத்திருந்தான். என்ன அதிஸ்டமோ 4^{வது} தமக்கைக்கும் திருமணம் நிச்சயமானது. ஆனால் சீவரிசைதான். மாப்பிளை வீட்டார் அதிகமாக கேட்டனர். அழகேசன் யோசித்தான். ஏனைய அக்கா அண்ணாமாரின் குழந்தைகளே திருமணவயதை எட்டிப் பிடிக்கும் நிலையிலுள்ளனர். இவ்வாறு பணத்தைப் பார்த்தால் அக்காவின் திருமண வாழ்வு என்னாவது என்று நினைத்து தனக்கென்றும் சேர்த்து வைத்திருந்த பொருள் பணம் நகைகளை கொடுத்து அத்திருமணத்தை நிறைவேற்றிவைத்தான்.

நாட்கள் ஓடின. அழகேசனுக்கும் வயது 30 ஐக் கடந்தது. அவனோ நாயாய் உழைத்து சகோதர சகோதரிகளின் பிள்ளைகளின் படிப்பை உணவை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது திடீரென ஒரு சம்பந்தம் கிடைத்தது. அவனது நண்பர்கள் பார்த்து திருமணத்தை முடித்து வைத்தனர். அவனும் திருமணம் முடிந்து ஒரு குழந்தைக்கு தந்தையானான். அப்பொழுது மருமக்கள் சிலா வெளிநாடு செல்வதற்கு விருப்பப்பட்டனர். அவனிடம் பணம் ஏது! உழைக்கும் பணத்தை எல்லாவற்றையும் தானே இவர்களுக்கு வாரி வாரியிறைக்கிறான். இதனால் தன்னை தேடி வந்த மகா லட்சுமியின் கழுத்தில் காதில் கிடந்ததை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக அடைவு வைத்து ஒவ்வொன்றையும் அனுப்பி வைத்தான்.

அப்பொழுது அவனுக்கு சொர்க்கமே அவனது சகோதரர்களும் மருமக்களும் தான். அழகேசன் என்றால் ஊரில் பெருமதிப்பு அப்படிப்பட்ட நல்லவன் வல்லவன் தான் அழகேசன். பின்னர் தம்பிமார் இருவருக்கும் திருமணம் செய்து கொடுத்து நின்மதியான ஒரு மனநிலையாய் இருந்தான்.

அழகேசன் மகாலட்சுமி தம்பதியினருக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் இப்போ அவனுக்கு வயது முதிர்ச்சியடையத்தொடங்கியது. விதியும் விளையாட ஆரம்பித்தது .வெளிநாடு சென்ற மருமக்களுக்கு முன்பு தெய்வமாய் இருந்தது மாமன் தான் ஆனால் இப்போது தெய்வமாய் பணம்தானிருந்தது. அழகேசன் தோட்டத்தில் வருவாய் குறையவே ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பக்கமாய் விட்டு விட்டு சென்று விட்டனர்.

ஆனால் அழகேசனின் பேரும் புகழுக்கும் எந்தக் குறையாமல் சுத்தத் தங்கத்தின் மதிப்பை விடவும் ஒரு மேலான மதிப்பாய்த்தான் இருந்து வெளிநாட்டின் மோகம் பிடித்த அந்த உறவுகளை அவ்வரவர் திட்டித் தீர்த்தனர். அதனை அழகேசனால் தாங்க முடிய வில்லை.பேசவும் முடியவில்லை. ஏதோ விதி என கடவுளிடம் பாரத்தை போட்டுவிட்டு இருந்தான்.

அழகேசனின் வாழ்க்கை நாளைய சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்வது? பிள்ளைகளின் படிப்பிற்கு என்ன செய்வது? என்ற அவலமான நிலை ஆனால் எப்படியென்றாலும் பிள்ளைகளை படிப்பித்து விட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மாத்திரம் திடமாயிருந்தது. ஏதோ மாட்டையும் தோட்டத்தையும் நம்பிப் பிழைத்துக் கொண்டிருந்தான். இவன் யாருக்கு போன பிறப்பில் செய்த கொடுமையோ மாடு நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தது.

வீட்டிலே கறி வைக்க தேங்காய் இல்லை தூள் இல்லை இதில் பிள்ளைகளின் படிப்பெங்க? இந்த நிலையில் தெய்வம் தனது பார்வையை அவர்கள் மீது செலுத்தியது. அவன் படும் பாட்டை உணர்ந்தது. தெய்வாதீனமாக எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்த உத்தமி அவள் தான் மகாலட்சுமியின் தம்பி மனைவி கண்மணி இவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வந்தாள். வெளிநாட்டில் வசித்து வந்தவர்கள் அவர்களுக்குப்பிள்ளைகள் இல்லை. உழைத்தும் யாருக்கு என்று திரும்பி வந்தவர்கள் அழகேசன் மகாலட்சுமியின் குடும்பத்தினர் படும்பாடு கண்டு உதவி செய்து பிள்ளைகள் ஐவரையும் தமது பிள்ளைகள் போல் நினைந்து அவர்களைப் படிப்பித்து பெரியவர்களாக்கினார்கள் அழகேசன்

மகாலட்சுமியின் ஆசையும் நிறைவேறியது. இந்த சந்தோசத்தில் உயிரை நீத்தார்.

பிள்ளைகள் செய்வதறியாது திகைத்தனர். முடிவற்ற சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். இன்று பிள்ளைகளின் திருமணக்கோலத்தை கண்டு விட்ட சந்தோசத்துடனும் பேரப் பிள்ளைகளை கொஞ்சிய புரிப்புடனும் அழகேசன் இறைவனடி சேர்ந்தான். இவ்வளவு காலமும் பாசம் வராத அவனது உறவுபுருக்கு அவனிறந்ததும் பிள்ளைகள் படித்து பெரிய அந்தஸ்தான பின்னும் எங்கிருந்தோ பாசம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. இப்போது என்ன பயன்?

தங்களது வாழ்விற்கு உயிர் கொடுத்த உத்தமியான கண்மணியையும் தனது தாயையும் இரு கண்கள் போல் பாதுகாத்து வந்தார்கள்

அ.நேதிகா
2008 A/L

தாழ்வு மணப்பான்மையும் சயமுயற்சியும்

நீல வானத்திலே பஞ்சக்கூட்டங்கள் திரள் திரளாக மிதக்கின்றன. அதன் அழகை ரசிப்பதற்காகவோ என்னவோ உயர்ந்து வளர்ந்து செழித்து நிற்கும் மரங்கள் அதன் நிழலிலே குடியிருக்கும் சிறு சிறு புல்லினங்கள் தரை எங்கும் பரவி பச்சைபச்சை என்று காட்சியளித்து உடலிற்கும் உள்ளத்திற்கும் அழிக்கும் இன்பம் ஆகா!

அவ்வயற்பரப்பின் இடைநடுவே நீண்டு செல்லும் ஒற்றையடிப் பாதை ஒரு சிறு தெருவில் சென்றடைகின்றது. அத்தெருவின் இரு மருங்கிலும் சிறு சிறு குடிசைவீடுகள் காணப்படுகின்றன. சமயப் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சிறுமி ஒருத்தி குடிசை வீடு ஒன்றின் முன்னே கோலமிட்டக் கொண்டிருக்கிறாள். அதே வயதொத்த ஒருவன் சகோதரன் போலும் பாடசாலை செல்வதற்கு உரிய அடையாளங்களோடு வீட்டின் வாயிலிற்கு வருகிறான். அவனது அன்னை பின்னால் சாப்பாடுக்கட்டோடு வியாக்க விறுவிறுக்க வந்து அப்பொதியை மகனிடம் கொடுக்கிறாள். அவன் அதை வாங்கி பையில் இட்டு பாடசாலை புறப்படுகிறான்.

அவனது தங்கை மாலதி தனது வேலைகளெல்லாவற்றையும் முடித்து விட்டு சமயலுக்கு தாய்க்கு உதவி செய்து விட்டு அயல்வீட்டு சக தோழியுடன் உரையாட செல்கிறாள். தோழியின் குடும்பம் வீட்டிலேயே சிறு கைத்தொழில் செய்து வாழ்க்கையை நடாத்தி வருகின்றது. அவர்கள் துணிகளை தாமாகவே நெய்து அவற்றிற்கு தாமாகவே தாமாகவே அலங்காரம் இட்டு மொத்த வியாபார நிலையங்களுக்கு கொடுப்பார்கள். இச்செயலை மாலதி தினமும் அவதானிப்பாள். சில துணிகளுக்கு தானும் அலங்காரமிட்டு கொடுத்து உதவி செய்வாள். பின்னர் வீடு திரும்பி தாய்க்கு உதவி செய்து தனது கடமைகளையும் முடிப்பாள்.

இவ்வாறாக சில வருடங்கள் கடந்தன. கண்ணன் A/L பரீட்சையை முடித்து பெறுபேற்றிற்காக காத்திருந்தான். மாலதியின்

குடும்ப வறுமை காரணமாக தாயார் இவளுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார். இதன் காரணமாக மாலதி பட்டணத்தில் குடியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கணவனின் சொல் மீற முடியாமல் தாயை தனியே விட்டு மாலதி பட்டினம் சென்றாள். இதே நேரம் பெறுபேற்றிற்காக காத்திருந்த கண்ணனுக்கு A/L பெறுபேற்று புள்ளி வந்தது. 3 பாடங்களிலும் A தர சித்தியை பெற்றான். ஆனாலும் அவனுக்கு பல்கலை அனுமதி கிடைக்கவில்லை. இதனை தனக்கொரு அவமானமாக கருதினான். அன்றிலிருந்து அவன் வேறு செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொள்ளாமல் வீட்டினுள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்தான். இதே நேரம் கண்ணனது தாய் நோயினால் வாடி சிகிச்சை பெறுவதற்கு கூட பணவசதி இன்றி துன்பப்பட்டாள்.

பட்டினத்திலே மாலதி தன் கணவன் வேலைக்குப் போகும் நேரங்களில் தனது தேவையை தானாகவே நிறைவேற்றக்கூடிய அளவிற்கு சுய முன்னேற்றம் கொண்டு காணப்பட்டாள். தனக்கு கிடைக்கும் ஓய்வு நேரங்களில் பெரிய கடைகளுக்கு சென்று அலங்கரிக்கப்படாத வெற்றுத் துணிகளை வாங்கிவருவாள். அதற்கு அழகான அலங்காரங்கள் இட்டு அவற்றை கடையில் கொடுத்து பணம் சம்பாதிப்பாள். இவ்வாறாக மாலதி தனக்கு தெரிந்த பல சிறு தொழில்களை செய்து சிறு தொகை வருமானம் ஈட்டினாள். அந்த நேரத்தில் அவளது தாயாரின் நோய் பற்றிய செய்தி அவளது காதிற்கு எட்டியது. அவள் மிகவும் வருந்தினாள். தமையன் இவ்வளவு படித்தும் அவனால் ஒரு தொழில் செய்து தாயைக்காப்பாற்ற முடியவில்லையே என அவனது தாழ்வு மனப்பான்மையையும் சோர்வுத்தன்மையையும் நினைத்து கோபமும் மனக்கவலையும் கொண்டாள்.

மாலதி தான் பிறந்த உருக்கு சென்றாள். தான் அவ்வப்போது ஓய்வுநேரங்களில் ஈட்டிய சிறு வருமானத்தைக் கொண்டு தனது தாயை வைத்தியசாலையில் சேர்த்து தன்னால் முடிந்தவரையாரிடமும் பணஉதவி கேட்காமல் ஏன் தன்னது கணவனிடம் கூட பணம் கேட்காமல் தன் சுய வருமானத்தைக் கொண்டு தாயின் வைத்தியத்திற்கு செலவு செய்தாள். சில வாரங்களில் தாய்

நோயிலிருந்து முற்றாக குணமாகினாள். இவ்வளவு நாளும் தனது தாயும் தமக்கையும் பட்ட துன்பங்களை கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கண்ணன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். மேல் படிப்பிற்கு அனுமதி கிடைக்காவிட்டால் என்ன? நான் படித்தவற்றை வைத்துக் கொண்டே தொழில் செய்யலாம் தானே என நினைத்தான். அன்றிலிருந்து அவன் விடாமுயற்சியோடு வேலை தேடத் தொடங்கினான். வேலையும் கிடைத்தது. இத்தனை நாளும் தனது சோம்பேறித்தனத்தாலும் பிறர் என்னை இழிவாக நினைப்பார்கள் என்ற தேவையற்ற காரணத்தின் காரணமாகவும் எனது வாழ்நாளில் சில நாளை வீணாக்கிவிட்டேன் என மனம் கலங்கினான். ஆனாலும் இப்பொழுது அவன் நல்ல தொழில் செய்து தனது தாய்க்கு உதவி செய்து நல்லதோர் வாழ்வை வாழ்ந்து தனது வாழ்நாளை எதிர்காலத்திற்கு பயனுள்ளதாக்கினான்.

பா.யசோதா
2009 A/L

வாழ்வின் ஒளியாம் கல்வ

விஜயபுரம் பெரிய அழகிய ஒரு கிராமம் .இக்கிராமத்தில் எல்லையில்லா வளங்களுடன் மனிதர்களும் ஏனைய உயிரினங்களும் இன்பம் என்ற இனிய சுவையை உண்டு வாழ்ந்து வந்தன.

இக் கிராமத்தில் மதிப்பிற்கும் சிறப்பிற்கும் என முத்திரை குத்தப்பட்டுபோன்ற குடும்பமாக இராசதுரை குடும்பம் வாழ்ந்து வந்தது செல்வச்செழிப்புமட்டுமல்ல பிறருக்கு உதவும் நற்குணமும் உடையவராக ராசதுரை விளங்கினார். ராசதுரை மட்டுமல்ல அவருடைய மனைவியாரும் பிறரை மதித்தும் அனுசரித்தும் வாழக் கூடியவள்.

ராசதுரைக்கு ஆசைக்கு ஒரு மகனும் ஆஸத்திக்கு ஒரு மகளும் என இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தனர். மகன் கஜன் தந்தையார் போலவே பிறருக்கு உதவக்குடியவன். மகள் சாந்தி தந்தையின் செல்லப்பிள்ளையாகையால் கொஞ்சம் பிடிவதக்காறியாக இருந்தாள் இருபிள்ளைகளுமே மிகவும் கெட்டிக்காரர்கள்.

ராசதுரை பெரிய விவசாயி அவர் தனது தோட்டத்திலே பல ஏழைகளுக்கு வேலை கொடுத்தார் .இதனால் ஏழைகளின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட வறுமை என்னும் இருளை விரட்டிய தீயமாய் விளங்கினார் ராசதுரை.

இறைவனைக்கூட விட்டதா விதி? இப்படியிருக்க சாதாரான மனிதன் ராசதுரையை விரட்டிவிட்டான். விதி தன் ஆக்கிரமிப்பை ராசதுரை மீது செலுத்தியது இதன் காரணமாக ராசதுரையின் விவசாயத்தில் பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட இழப்பைத் தாங்க இயலாத மது போதைக்கு அடிமையானார். உறங்கிக் கிடந்த மது என்ற அரக்கனைத் தட்டி எழுப்ப அது ராசதுரையை முழுதாக தனக்கு அடிமையாகக்கொண்டது.

மதுவிற்கும் கடைக்களுக்குச் சென்று மது அருந்தி ராசதுரை சிறிது காலத்தின் பின் மது பொருட்களை வாங்கி வந்து வீட்டிலிருந்து

அருந்தினார். மதுபோதையால் மனைவியை பேசத்தகாத வார்த்தைகளால் ஏசினார். பிள்ளைகள் அடிக்காதீர்கள் அடிக்காதீர்கள் என்று கதறிய போதும் ராசதுரை மனைவியை அடித்தார். இவ்வாறு தந்தை செய்யும் இழிவான செயல்களால் சாந்தி மிகவும் மனம் வருந்தினார். நாளைக்கு நாள் ராசதுரை மது அருந்துவது அதிகரிக்க செல்வப்பரப்புக்கள் எல்லாம் குறைவடைந்தன. வறுமை ராசதுரையின் குடும்பத்தை வாட்டியது. மது அருந்தியதால் புற்று நோய் ராசதுரையைப் பிடித்து ராசதுரை இறந்தார். கணவன் மீது அன்பு கொண்டவர் ராஜி அதனால் கணவனின் பிரிவுத்துயர் தாங்காது இவளும் சிறிது காலத்தில் இறைவனடி சேர்ந்து விட்டாள்.

இத்தனை துன்பங்களாலும் கட்டுண்டு சாந்தியும், கஜனும் வருந்தினார்கள் வீட்டுக் கஷ்டரத்தால் கஜன் படிப்பதைக் கைவிட்டு கூலி வேலைக்குச் சென்றான். சாந்தியை நன்கு கற்பிக்க வேண்டும் என்பதே அவளது ஆசை. ஏனெனில் தந்தை படித்திருந்தால் வேறு வேலை செய்திருப்பார் தமக்கு வறுமையும் வந்திருக்காது என்பதனாலாகும். ஆனால் பெற்றோரை இழந்த சாந்தி மன வேதனையால் கல்வியில் அக்கரையின்றி இருந்தாள். இவள் வகுப்பில் எந்த நேரமும் ஏதே ஓர் சிந்தனையிலேயே இருந்தாள். இவளது இம்மாற்றத்தை அவதானித்த வகுப்பாசிரியர் சாந்தியுடன் தனிப்பட்ட முறையில் கதைத்து அவளது மனவேதனையை அறிந்தார். அவளுக்கு ஆறுதல் கூறியதுடன் பாடசாலை அதிபருடாக சாந்திக்கு தங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்வதுடன் சாந்தியின் அண்ணனையும் பாடசாலைக்கு வந்து கற்கும்படி கூறினார்கள் இவர்கள் பாடசாலையில் உள்ள விடுதியிலேயே தங்கினார்கள்.

கஜனும் சாந்தியும் மிகவும் ஆர்வத்துடன் கல்வியைக் கற்றார்கள். அப்பாவின் செல்வங்கள் அழிந்ததால் அப்பாவே இறந்து விட்டார். ஆனால் நாம் கற்கின்ற கல்விச் செல்வம் எம்மைக் கைவிடாது எனத்தம்மனதிற்குள். எண்ணினார்கள் கல்வியில் கடின உழைப்பை மேற்கொண்டார்கள் இதன் பயனாக உயர்கல்வி கற்கும் தகுதியைப்

பெற்றார்கள் பல்கலைக்கழகம்சென்று சாந்தி ஆசிரியாராக திரும்பினாள் கஜன் வைத்தியரானாள். இருவரும் மற்றவர்களுக்கு உதவும் நோக்குடன் ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசமாக கற்பித்தாள் சாந்தி இதே போல் கஜன் வறிய மக்களுக்கு இலவசமாக மருத்துவ சேவையை வழங்கினாள். இவ்வாறு கல்விச் செல்வத்தால் கஜனும் ,சாந்தியும், ஏனைய செல்வங்களையும் பெற்று அன்போடு இன்பமாய் வாழ்ந்து வந்தார்கள் இது வரை இவர்கள் வாழ்வு இன்பமாய் கழிந்தது .

த.கல்யாணி
2009 A/L

நாடுகளும் சிறப்புப் பெயர்களும்

தங்கப்போர்வை நாடும் பற்றை வீடுமான
அவுஸ்ரேலியா சென்று அன்புடன் பழக வேண்டும்
சூரியன் உதிக்கும் நாடும் காகித நாடுமான
யப்பான் சென்று சூர்யோதயத்தை இரசிக்க வேண்டும்

புல் சீடான ஹவாய் சென்று
புதமையான புதுமைகள் அரிய வேண்டும்
ஆயிரம் ஏரி கொண்ட மின்லாந்து சென்று
குளிர்மையின் தன்மையை உணர வேண்டும்

புனித பூமியான பாலஸ்தீனம் சென்று
எமது புனிதத்தை மேலும் வளர்க்க வேண்டும்
வானுயர்ந்த கட்டமுள்ள நியூயோர்க் சென்று
வானிலை பற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டும்

ஓரேயொரு இத்தராஃசியமான நேபாளம் சென்று
இந்து என்ற பெருமையுடன் பேச வேண்டும்
நாகரீகத்தின் தாயான பாரீஸ் சென்று
அத்தை மடியில் படுத்தறங்க வேண்டும்

உலகின் சக்கரைக் கிண்ணம் கியூபா சென்று
இனிமையாக பேசப்பழக வேண்டும்
ரொட்டி நாடான ஸ்கொட்லாந்து சென்று
ஆசை தீர உணவு உண்ண வேண்டும்

இருண்ட கண்டம் ஆபிரிக்கா சென்று
இன்ப ஒளி ஏற்ற வேண்டும்
அதிகாலை அமைதி நாடு கொரியா சென்று
அமைதியாக வாழப் பழக வேண்டும்

மரகதத்தீவு அயர்லாந்து சென்று
பிரகாசமாக வாழ வேண்டும்
கீழ்த்திசை முத்து சிங்கப்பூர் சென்று
முத்தெடுத்து நம் வீடு கட்ட வேண்டும்

வெள்ளை நகரான பெல்கிரேட் சென்று
வெள்ளையுள்ளமுள் னோரைப் பார்க்க வேண்டும்
கடல்களின் அரசி இங்கிலாந்து சென்று
எம் வறுமை போக்குமாறு வேண்ட வேண்டும்

ஆழிய நகரம் ரோமாபுரி சென்று
குடும்பத்துடன் வாழ வேண்டும்
உலகின் கூரை பமீர் சென்று
வர்ண அலங்காரம் செய்ய வேண்டும்

பொற்கோல நகரம் அமிந்தசரஸ் சென்று
இறைவனை பக்தியுடன் வணங்க வேண்டும்
ஆறுகளே இல்லா நாடு சவுதிஅரேபியா சென்று
சுகநலம் விசாரிக்க வேண்டும்

பொற்கோபுர நாடு தென்னுலகப் பிரிட்டனுமான
நியூசிலாந்து சென்று நிம்மதியாக வாழ வேண்டும்
புன்னகை நாடும் வெள்ளையானை நாடுமான
தாய்லாந்து சென்று என்று புன்னகையுடன் வாழ வேண்டும்

அ. நேதிகா
2008 A/L

முதியோர் உலகின் அன்புக்கரங்கள்

தங்கம் நிறைந்த அட்சய பாத்திரம்
அறிவு நிறைந்த அறிவுக்களஞ்சியம்
வீட்டிலுள்ள சிறந்த அறிவுப் பொக்கிஷம்
நாட்டைக் காக்கும் அன்புக்கரம் முதியோரை

வெள் நரை முடியழகும் பல்லிழந்த சிரிப்பழகும்
கூர்மையான கண்ணழகும் கூன் விழுந்த முதுகழகும்
தள்ளாத அறிவழகும் நிரம்பியுருக்கும் முதுமையழகும்
ஒருங்கே பெற்றதவே முதியோர் அறிவழகு

கடந்தவந்த தமது வெற்றிப் பாதையினை
கானல் நீராய் மனதிலே கண்டுகளித்து
தாம் பட்ட துன்பம் எதிர்கால சமுதாயம்
அடையாதிருக்க அறிவூட்டும் அன்புக் கரம்

போட்டியிடு வெற்றி உன்னை நாடும்
நல்லவனாயிரு புகழ் உன்னை தேடும்
வல்லவனாயிரு நாடு உன்னைப் போற்றும்
என அறிவொளியூட்டும் அன்புக் கரம் முதியோரே

நாட்டிலுள்ள புதினங்களை சுவைப்பட எடுத்தாக் கூறி
வாழ்வில் முன்னேறும் பாதையினை தெரிந்து கூறி
பெரியோரின் மதிக்கும் பண்பை எடுத்தாக் கூறும்
உலகின் அன்புக்கரம் முதியோரே

முதியோர் இல்லாதொரு இல்லம் உண்டா
முதியோரை சுணம் பண்ணாத மனிதரும் உண்டா
இவர் அன்புக்கிடைக்காதொரு குழந்தை உண்டா
இவர்களை நாடு போற்றும் அன்புக் கரங்கள்

வீட்டிலே கூரிய அன்புதம் வைத்திருந்தாலும்
நாட்டிலே பல குண்டு புதிதாய் அமைத்தாலும்
பாரினிலே பல யுத்தம் பொங்கி வெடித்தாலும்
அழியுமா எமது முதியோர் புகழ்.

அ.நேதிகா
2008 A/L

அவன் கர்பூரம்

குளிர்மைக் காற்றும் கொஞ்சம் தென்றலும் கூவி அழைக்கும் அழகிய ஊர் அது பூங்கொடிகாமம் அவ்வூரிலே கோயில் நாகமணி சரியாக 4.00க்கு இசைஎழுப்ப ஒருவித உற்சாகம் குடிகொண்டு வரும் அவ்வூரிலே பெரிய கட்டிடப்பகுதி என்றால் அவ்வூர் கல்விச் சாலைக் கட்டிடப்பகுதியைத்தான் சொல்ல வேண்டும். சொல்லு மளவுக்கு அந்த கல்விச்சாலை வெள்ளைக்காரன் காலத்து பாடசாலை கட்டிடங்களோ ஒரு மாமனிதனின் மன உறுதியை போல் தளம்பாதே நின்றன தமிழ்மொழியாம் தாய்மொழியும் இங்கிலீஸ் காரன்காலத்தில் ஆங்கிலமொழியும் இன்று 21ம் நூற்றாண்டிலும் கலையாமல் பேணப்பட்டு வருகின்றது. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணென தகும் இதுதான் கல்விச்சாலையின் மகுடவாசகம் .இத்தனை மேன்மையும் தன்னகத்தே கொண்டதுதான் வெள்ளைக்காரன் இட்டபெயரான புனித வள்ளலாளர் பாடசாலை இற்றைக்கு 2007ம் ஆண்டு பாடசாலை நிர்வாகத் தலைவரும் பாடசாலை முதல்வருமாக மதிப்பிற்குரிய அண்ணாமலை ரெட்டியார் தான் கடமையாளராக இருந்தார்.

அண்ணாமலை ரெட்டியார் கறுத்து உயரமான தோற்றம் உடையவர். முகத்திலே ஒரு பிரகாசம் என்றும் காணக்கூடியதாயே இருக்கும். பெரியவர்கள் கூட கூறுவார்கள் கற்றவன் முகத்தில் பிரகாசம் குடிகொண்டிருக்கும் என்று அப்படி சகலகலையும் உணர்ந்த அனுபவ அறிவுள்ளவர். ஒருவரின் முகத்தை வைத்து அவருடைய உள்ளம் பற்றி அறியும் ஆற்றல் அண்ணாமலை ரெட்டியாருக்கு உள்ளது அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்ற வசனத்திற்கிணங்க கண்டுபிடித்துவிடுவார். எல்லோரிடமும் சகயமாக பேசுவார். அவருக்கு தினமும் கல்விச்சாலையிலே ஒரு தனிமதிப்பு கடமையும் பொறுப்பும் உள்ளவர். தீர்ப்பு என்பதை திட்டவட்டமாக கூறிவிடுவார்.

அன்று மதிப்புக்குரிய அண்ணாமலை ரெட்டி யாருக்கு தீர்ப்பு வழங்கவேண்டிய நிலையிருந்தது அன்று புதன்கிழமை 10மணி 15 நிமிடமிருக்கும் டூக்குட்.. என்ற இரைச்சல் கொண்ட ஒரு

மோட்டார் வாகனத்திலிருந்து இறங்கியவர் தனது அலுவலக வாசலிலே பளிச்சிடும் வெள்ளை சீரான பாடசாலை உடையுடன் இரு மாணவர்கள் எதிரும் புதிருமாக நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். பிரகாசமான முகத்திலே கண்ணுக்கு பாதுகாப்பளிக்க வெண்ணிற கண்ணாடியை எடுத்துக் கைகளால் துடைத்தவாறு நடையைத் தொடர்ந்தார். தனது அலுவலக வாசலிலே காலணியை ஓரமிட்டு உள்ளே நுழையுமுன் சேர் என்ற வார்த்தை அவர் காதுக்குள் நுழைந்தது. தலையை சற்றுத்திரும்பிப்பார்த்தார். அதே மாணவர்கள் தான் ஒரு ஆசனத்திலே அமர்ந்து கொண்டு முகத்தில் அணிந்திருந்த கண்ணாடியை துடைத்து மீண்டும் மேல் நோக்கி என்னவென கேள்வி கேட்பதைப்போல் சைகைசெய்தார்.

சுருண்ட கேசம் பொதுநிறம் முகத்திலே பிரகாசம் அவன் தான் சேகர். வறுமையின் பிடியில் பல கஸ்ரங்களை அனுபவித்து அனுபவப்பட்டவன் மற்றவன் கம்பி மயிர் நிமிர்ந்த தோற்றம் முகத்திலே அறியாமை. அவன் தான் பரணன் சற்றும் சிந்திக்கமால் செயற்படுவான் முதல் அவர்கள் பிரச்சனையை கூறினார்கள் அன்று பிரமா விஸ்ணு யார் பெரியவர்? என அடிமுடி தேடினார்கள். இன்று சேகரும் பரணனும் அதே பிரச்சனைதான் சேகரும் பரணனும் அதே வகுப்பிலே மாறிமாறி 1^{ம்} 2^{ம்} மாணவர்களாகவே வருவார்கள். இருவரும் திறமைசாலிகள் ஆனால் பரணன் சற்றும் சிந்திப்பதில்லை சேகருக்கு வாழைப்பழத்தை கொடுத்தால் உரித்து உண்ணும் நிலைதெரியும். பரணனுக்கு வாழைப்பழத்தை கொடுத்தால் எப்படி உண்பது என்று தெரியாததை போல் நடந்து கொள்வான்.

மதிப்பிற்குரிய அதிபர் சிந்தித்தார் இரு நிமிடங்கள் யோசித்து சேகரனையும் பரணனையும் அருகில் அழைத்தார். இருபாத்திரம் எடுத்து பாலையும் நீரையும் கலந்து வைத்தார். பின் இருவரையும் பார்த்து கூறினார். இப்பொழுது இறைவன் எங்கு இருக்கின்றார் என்ற கேள்விக்கு நான் தரும் இப்பாத்திரத்திலுள்ள விடயம் பொருந்தும் எவ்வாறு என முதல் கூறுபவன் கற்பும் போன்றவன் என்றார் சேகரும் பரணனும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் சேகர் சிந்தித்தான் பரணன் சேர் கற்பூரம் என்றாரே அதைப்பற்றி சிந்திக்கவே

நேரம் போதுமாயிருந்தது நகத்தை கடித்து நகம் தேய்ந்தது தான் மிச்சம் குறித்த நேரத்துள் சேகர் வந்து சேர் இறைவன் பாலும் நீரும் பிரித்தறியாதிருப்பது போல உயிர்களிடம் சேர்த்து இருக்கிறான் என்றார் உண்மையில் சேகர் கூறிய விடயம் சரி குறித்த நேரத்துள் 20 நிமிடம் கழிந்தது பரணனும் அதே விடையை திக்குமுக்காடி சொல்லி விட்டான் உடனே இருவர் முன்னிலையில் அதிபர் கூறினார் பரணா நீ கரித்துண்டு சேகர் நீ கற்பூரம் என்று பாடசாலை முடிவடையும் நேரம் வந்தது. மாணவர்களும் வீட்டை நோக்கி விரைந்தார்கள்.

சி.சிந்து
தரம் 11 A

வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம்

உயர்ந்த உள்ளம்
ஒளியைக் கொடுக்கும்
உயர்ந்த செய்கை
உன்னை ஏற்கும்

உள்ளதை விளம்பல்
ஒற்றுமையாக உலகில்
வாழ்ந்த நல்ல
ஒழுக்கம் பேணல்
உயர்ந்த பண்பாம்
இன்னா கூறல்
இழிவன செய்தல்
இன சனவிரோதம்
இறை நிந்தித்தல்
இழி சூதாடல்
மது மாத
இன்னோ ரன்னை
பாதகம் ஒழித்தல்
பெரியோரை பேணி
பேரன்பு கொண்டு
பெரியானாய் வாழ்தலே - நல்ல
ஒழுக்கத்தின் சிறப்பாம்

கு.தயாளினி
தரம் 7A

வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம்

அன்னையே!

எம்மைப் பத்துமாதம் உன் மடியில் சுமந்தாய்
பாலாட்டி சீராட்டி எம்மை வளர்த்தாய்
நாம் ஓடி விளையாடும் போது மகிழ்ச்சியடைந்தாய்
கற்றதை நன்றாய் பதியக் கொடுத்தாய்

என் கவித்துளி பெருக கற்பனை கொடுத்தாய்
 இறுதிவரை நீன்றிடா நம் அன்பு என
 முடிவும் எடுத்தாய்
 இவையாவும் பெற்ற நான் உன்னிடம்
 இன்னும் ஒன்றே வேண்டுகின்றேன்
 அது தான் உந்தன் பாசப் பூமழை
 தருவாயா அன்னையே தருவாயா?

அன்பு

தாய் அன்பானது
 வெறும் அன்பல்லா
 ஆகாயத்திற்கு அப்பால் உள்ள
 அண்டசராசரங்களையும்
 உலகில் உள்ள
 சத்தியை எல்லாம் விட
 மேலானதே தாய் அன்பு

ந.நாட்மதா
 2008 A/L

அம்மா....

தமிழ் சொற் களஞ்சியத்தின்
 கோடிக் கணக் கானவற்றில்
 உயிர்த் தடிப்புள்ள
 ஒரே சொல் இது அதுவும்
 முதலாம் உயிரெழுத்தில் தொடங்கி
 மெய்யொன்றை இடையில் இரட்டித்து
 இரண்டாம் உயிரோடு நிறைவுறும்
 அற்புத சொல்!
 ஓர் உயிர் ஓர் உடல்
 ஓர் உயிர் மெய் என்பனவற்றில்
 உயிர் உடம்பின் சங்கமமான

தனித்துவச்சொல்!
சொல்லோ இவ்வாறெனில்
அதற் குரிய வள்.. !!
பெண்ணினம் நிறைவடைவதே
இதன் மூலம் தான்

உ.உஷாந்தினி
2008 A/L

சமாதானமே நீ மலர்ந்திரு

எம் இனத்தை கொன்று குவித்த
யுத்தமே!
இனியும் உன் விழிப்பார்வையில்
எம்மைக்கொல்லாதே!
மருத நிலவாய் இருந்த எம் வாழ்க்கை
பாலை வனம் போல் ஆகிவிட்டதே
இனியும் மெளனம் சாதிக்காதே
எமது வாழ்வை நின்மதியான
வாழ்வாக மாற்றிவிடு
எமது வாழ்வை நின்மதியான
வாழ்வாக மாற்றிவிடு
சமாதானமே நீ மலர்ந்தவிடு
எமது வாழ்வில் சந்தோஷ
பூமழை பொழியச் செய்தவிடு .

ந.நர்மதா
2008 A/L

நன்றியுரை

யா/இணுவில் மத்திய கல்லூரியின் மாணவர் மன்றத்தின் செயலாளர் எனும் பாங்கில் என்னுடைய கருத்தை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இச் சஞ்சிகையின் வெளியீடு இவ்வருடம் உலாவருவது எமக்கு பெருமை சேர்ப்பதாய் அமைகிறது. இச்சஞ்சிகையானது எமது பாடசாலை மாணவர்களின் சிந்தனை முதிர்ச்சியால் பெறப்பட்ட வித்து என்றுதான் கூற வேண்டும்.

காலங்கள் எத்தனை உருண்டோடினாலும் எம் கல்லூரித் தாயின் புகழை என்றென்றும் இச் சஞ்சிகை பறைசாற்றி நிற்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

இச் சஞ்சிகையானது காலத்தின் தேவையறிந்து தரமான ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய சக மாணவர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகச் செயற்பட்ட பொறுப்பாசிரியர்களுக்கும், எமது திறமைக்கு களம் தந்த எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மேலும் எமது சஞ்சிகையை நூலுருவாக்க உதவிய எமது பாடசாலை கணனி ஆசிரியர்களுக்கும் எமது உளம்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

செயலாளர்

கல்லூரிக் கீதம்

இராகம்: ஹம்சத்வனி

தாளம்: ஆதி

புல்லவி

மன்னிடும் இணுவில் மத்திய கல்லூரி
மாதவைப் பணிநதிடுவோம் - நாமே.

அனுபல்லவி

கன்னல் மொழித்தமிழ் கல்வி கலையருவி
கற்பவை கற்றுமே கற்றாங் கொழுக நல்கும்

சரணம்

ஆன்ம ஞான வழி அறநெறி காட்டியே
மேன்மைகொள் சைவநீதி மேவிட ஊட்டியே
நான்மறை போற்றினுடும் நல்வழி காட்டியே
தேன்தமிழ் பொழிந்திடும் இணுவையூர் நாட்டிலே

மெஞ்ஞானமாம் சமயம், கணிதம், ஆங்கிலம்
விஞ்ஞான பௌதீக விளங்குநுண் கலைகளும்
அஞ்ஞானம் அகற்றிடும் அறிவொளி காட்டியே
எஞ்ஞான்றும் ஞானமதை எழிலாகத் தரும் அன்னை

எழுத்தறி வித்திடும் இறையவரைப் பணிவோம்
பழுத்திடும் செந்தமிழ் பண்பினை நாம் மறவோம்
வழுத்தியே வாழ்த்துவோம் வண்டமிழ் அன்னையை
செழித்திடும் கல்விகலை செல்வியாம் இணுவையூர்

இணுவில் மத்திய கல்லூரி வாழி வாழி
இனிய அதிபரும் இணையாசிரியர் வாழி
கணுமுற்றிய கரும்பாய் தித்தித்து வாழி
கலைகல்வி ஓங்கிவாழி கவினினுவையும் வாழி.